

Fogas kérdések a vszb ülésén

A szűrővizsgálatoktól a bányászati keresetkiegészítésig

Mint ahogy az várható volt, hosszúra nyúlt a vállalati szakszervezeti bizottság június 16-ai ülése, hisz egyebek között olyan témákat véleményezett a testület, mint az egészségügyi szolgálat tevékenysége és a bányászati keresetkiegészítésről szóló minisztertanácsi határozat végrehajtásának tapasztalatai.

Az előbbi téma írásos anyagához dr. Bank József, az üzemegészségügyi szolgálat igazgató főorvosa adott szóbeli kiegészítést, majd a testület tagjai által megfogalmazott kérdésekre választott.

Egyebek között elmondta, hogy a rendeléseken elegendő idő jut a betegek ellátására. Az már más kérdés, hogy ez az átlagosan negyed óra, amit egy-egy dolgozó vizsgálatára fordítanak — és ami nem jobb és nem rosszabb az országos átlagnál — a páciens számára kevésnek, a kint várakozók szemszögéből soknak tűnik.

Cáfolta azt az állítást miszerint nyugdíjasainkat nem fogadják az egészségügyi szolgálatnál. „Amennyiben a nyugdíjasok megtisztelnék bennünket, ellátjuk őket” — szögezte le az igazgató főorvos.

Az éves szűrővizsgálatok korszerűsítésével kapcsolatban elmondta, hogy azt célirányosabban kívánják tenni. Megszüntetnek néhány olyan laboratóriumi vizsgálatot, amelyek idő- és költségigényesek, ám a

(Folytatás a 2. oldalon)

Értünk, mindannyiunkért

Kereskedelmi ellenőreink feszített tempóban

Már az elmúlt évben is csaknem ezer ellenőrzést végeztek, idén pedig — a jelek szerint — még ennél is több dolog lesz kereskedelmi társadalmi ellenőreinknek. Az első néhány hónap alapján legalább is erre lehet következtetni. Vállalatunknál nyolcvanekét dolgozó végzi rendszeresen ezt a bizony nem éppen népszerű és hálás munkát a szabadidejében. Hogy mi is a feladatuk és milyen tapasztalatokat szereztek az adóreform bevezetését követő első néhány hónapban, arról Róka Sándor, vállalatunk szakszervezeti bizottságának politikai munkatársa nyilatkozott újságunknak.

— Tevékenységünk három területet ölel fel — mondta Róka Sándor. — Egyrészt az SZMT-től és a Kereskedelmi Felügyelőségtől kapott munkaterv alapján ellenőrizzük a bolthálózatot. Ez kiterjed a higiéniai előírások betartásától egészen az áruellátás minőségéig mindenre. Ide sorolhatók még azok az el-

lenőrzések, amelyeket a nagykereskedelmi vállalatokkal esetenként közösen tartunk.

— Másrészt Pécs nyugati része, valamint Kertváros kereskedelmi és bolthálózatának rendszeres ellenőrzése a feladatunk. Azt, hogy hol, mikor és mit vizsgálunk, azt mi döntjük el.

— A harmadik terület, az üzemi konyhák ellenőrzése. Erre leggyakrabban a dolgozói jelzések, észrevételek, információs jelentésekben megfogalmazott igény alapján kerül sor.

— Az év első néhány hónapjában valóban rengeteg dolgoztak társadalmi kereskedelmi ellenőreink. Az eddigi feladatainkon túlmenően a SZOT felkérésére áellenőrzéseket végeztünk. A Szakszervezetek Országos Tanácsa ugyanis felmerést készített arra vonatkozóan, hogy a tervezett tizenöt százalékos árszínvonal-emelkedés miként realizálódik a gyakorlatban. Több száz termék árát hasonlítottuk össze a tavaly

(Folytatás az 5. oldalon)

Vájárvizsga és ami mögötte van

Június elsején délután a Központ nagytanácsterme izgatott fiatalokkal telt meg. Ekkor került sor a vájárvizsga írásbeli megmértetésére. A komlói 501-es Cszmazia Gyula Szakmunkásképző Intézet tanárainak, valamint a személyzeti és oktatási osztály dolgozóinak jelenlétében vette kezdetét a 71 leendő vájár írásbeli vizsgája.

Elsőként Maczinkó Attila, a IV. sz. bányauzem 12-es csapatának segédvájára hagyta el a termet.

— Elsősorban a szakrajtot tartottam nehéznek — mondja —, igaz, a geológiai kérdések is fejtörést okoztak, de a matematika és a bányaművelés könnyen ment. Nemcsak vizsgadrukk van ilyenkor az emberben, hanem az a tudat is, hogy mit szól a csapat az ember jó, vagy rossz szerepléséhez.

Ahogy teltek a percek, úgy hagyták el egyre többen a nagytanácstermet. A következő vizsgázó, akit megszólítottunk Pap József volt, a III. sz. bányauzem 64-es csapatáról. Öneki a matematika és a geológia okozott fejtörést. Mint mondta: „Nehéz és fárasztó a munka mellett, ráadásul Szentlőrincről bejárva a tanfolyamon való részvétel és a tanulás.”

Bertus Gábor, az V. sz. bányauzem 22-es csapatának segédvájára érettségizett, így, mint mondta, nem okozott számára gondot a feladatok megoldása. Ugyanígy nem tart az elkövetkezendőkben sorrakerülő szóbeli vizsgától sem. Hogy miért lett bányász? Röviden válaszol: „A jó keresetért.”

Bogdán László, az V. sz. bányauzem 28-as csapatán

három éve dolgozik, de már 1981 óta bányász. Érdeklődésünkre ő a következőket mondta:

— A matematika nehéz volt, de remélem, hogy azért jól oldottam meg. A geológiai kérdéseken is hosszasan tépelődtem. Nehéz a tanulás, különösen akkor, ha az embernek családja is van. A feleségem megértő volt a tanfolyam ideje alatt, hiszen tudta, hogy vájárként vastagabb borítékot tesztek le majd az asztalra.

Varga Csaba, az V. sz. bányauzem 57-es csapatán dolgozik, a korábbiakban aknaács volt. Egy éve van a vājvégén, s a segédvájári tanfolyam után azonnal jelentkezett a vájárira. A vizsgatárgyak közül csupán a geológia okozott számára gondot. Ő is vidéki, így az egyik héten délelőtt, a másikon délután kellett a tanfolyamon megjelenie. A június közepén sorrakerülő szóbeli vizsgáktól egyáltalán nem tart, igaz megjegyezte, hogy az azon való részvételhez előbb az írásbeli vizsgának kell sikerülnie.

Június 15—17-én üzemenként került sor a vállalati vájár szakmunkásképző tanfolyam szóbeli vizsgáira. A leendő vájárak bányaművelésből, bányagép- és villamosságtanból, munka- és környezetvédelemből, valamint történelemből adtak számot az állami szakmunkás vizsgabizottságnak. A 71 segédvájár sikeres vizsgát tett és közülük 9-en érték el kiváló eredményt.

Veress Tamás

Lovász László, a III. sz. bányauzem 34-es csapatának szakvezetője „hálózás” közben.

Csöndör L. felvétele

Új szervezeti forma

Szélesedő pártdemokrácia

Az MSZMP Központi Bizottsága 1987. november 11-én határozatot hozott a párt egyes szervezeti kereteinek átformálására. A szervezeti kereteket, a párt munkamódszerét, a pártdemokráciát érintő feladatokat az üzemi pártbizottságok és a Központ pártvezetősége a vállalati pártbizottság irányításával a közeljövőben hajtják végre.

A határozat szellemében az üzemi pártbizottságok ügynevezett egyszintű vezetői testületekké válnak. A Központban a megszűnő pártvezetőség is ilyen párttestület lesz.

A pártbizottságok végrehajtó szerve, a végrehajtó bizottság a jövőben megszűnik. Feladatát a korábban jóval kisebb létszámú pártbizottság látja majd el. Az új forma általános bevezetése országos kísérleti időszak tapasztalatainak megvonása és annak kedvező eredményei alapján kerül bevezetésre.

A pártbizottságok és a pártvezetőség szeptember hónapban küldöttgyűlést rendeznek, ennek keretén belül történik majd a szervezeti átalakítás, a testület, a testület vezetőjének megválasztása. A választás újszerű lesz, hisz az MSZMP országos értekezlete határozata megfogalmazta: „Lehetővé kell tenni, hogy az irányító testületek tagjainak meghatározott hányadát az alapszervezetek... közvetlenül választathassák... A választások... titkosak legyenek. Mindenütt, ahol igénylik, több személyt kell jelölni.”

Mit is jelent ez a gyakorlatban? 1. A küldöttgyűlés megválasztja a pártbizottságot, a pártbizottság

a titkárt, a titkárhelyettesét és a fegyelmi bizottságot. 2. A küldöttgyűlés választja közvetlenül a titkárt. 3. A párttagok teljes köre választja meg a titkárt. A lehetőségek közül az üzemi párttagok melyiket választják, az kizárólagosan saját belső ügyük.

A választások politikai, személyi és szervezeti kérdéseit új gondolkodásra, cselekvésre ösztönzik párttagságunkat, az irányító gondolkodásban a legfontosabb, hogy a kiszélesedett, megnövekedett demokratikus jogokkal párttagságunk tud-e és milyen erettséggel tud élni. Vizsgálni fogunk politikai felkészültségéből, reális ítélőképességéből, megfontoltságából és nem utolsósorban emberségéből, amikor a vezető testületekre és a titkárra adják voksukat.

Az előkészületek folyamatában az alapszervezetek megválasztották a párttervezeteket, a pártbizottságok a jelölőbizottságokat. A nyár folyamán a jelölőbizottságok végzik felölősségteljes munkájukat, kikérik, megismerik a párttagok véleményét. Az új, kisebb létszámú vezető párttestület személyi összetételére, ha szükségét látják, többes javaslattal állnak a küldöttek a párttagok elé. Gondolkodásuk, munkájuk alapját az a rendező elv határozza meg, hogy a vezető testületekbe a titkári funkcióra kizárólag az alkalmasság, a politikai felkészültség, vezetői rátermettség, a végzett munka eredményessége, az emberi tisztesség a meghatározó.

Varga Jenő

Felvételünk a vizsga előtti egyik pillanatot örökítette meg, amikor kiosztották a leendő vájároknak a feladatlapokat.

Csöndör László felvétele

Fogas kérdések a vszb ülésén

(Folytatás az 1. oldalról)

sokéves tapasztalat azt igazolja, hogy ezek elvégzése a diagnózis szempontjából szükségtelen.

A fejlesztés akadályai az egészségügyi szolgáltatásnál is ugyanaz, mint máshol. A beszűkült anyagi lehetőségek ellenére azonban nálunk még mindig jobb a helyzet, mint az országos átlag.

Dr. Bank József nyomatékosan hangsúlyozta, hogy az egészségügyi szolgálat dolgozóinak premizálása nincs semmilyen kapcsolatban a táppénzes napok számával. Soha nem volt és nem is lesz ilyen jellegű „ösztönzőrendszer” az egészségügyben.

A hozzászólások során többen is sürgették a fogorvosi szakrendelés problémáinak megoldását. Tartóhatatlan az az állapot, hogy dolgozóink hónapokig fog nélkül máskáljanak, mert ennyi idő szükséges a pótláshoz. Volt, aki úgy vélekedett, hogy „sürgősségi pótlékkal” lehetne meggyorsítani a dolgot, ám akadt, aki azt vallotta, ezzel csak a hálapénzeket törvényesítenénk.

A testület egyöntetű véleménye az volt, hogy a fogászati szakrendeléssel kapcsolatos problémákat mihamarabb megnyugtatóan rendezni kell.

A bányászati keresetkiegészítés végrehajtásával kapcsolatban Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes ismertette azokat a keretszámokat, amelyek alapján 1990-ig 773 dolgozót kell majd a bányából kiemelni. Ez várhatóan 125 millió forint évi költséggel terheli majd a vállalatot. Május végéig egyébként 176 dolgozónk vehette igénybe a minisztertanácsi határozat adta lehetőséget és ez évben további 50 fő kiemelésére lesz még mód. Ehhez elegendők a vállalati pénzeszközök, ám, ha valamelyik üzem a keretszámokon felül szeretné a rendelkezést végrehajtani, a saját költségterhére teheti.

A vita során sok szó esett arról, hogy „szigorúan társadalmisítani kell a kiemeléseket sorrendjét”. Nem szabad az emberek bizonytalanságban tartani, az üzemekben ki kell függesz-

teni a bányászati keresetkiegészítésre jogosultak listáját, a kiemelés várható ütemezését.

Sok szó esett a dolgozók átképzésének problémájáról. Egyfelől a kiemelés — a másik szakma hiányában — bányászaink kiszolgáltatott helyzetbe kerülhetnek, másfelől az is igaz, hogy a jelenlegi adórendelet — enyhén szólva — nem ösztönöz arra, hogy munkát vállaljanak. Tehát, ha a vállalat biztosítja is a képzés, átképzés lehetőségét, nincs semmi garancia arra, hogy az említett dolgozók munkát is vállaljanak. Pedig, ahogy azt például Horváth Sándor, az ÉDÜ munkaügyi vezetője elmondta, üzemünkben jelenleg is legalább 20 főt tudnának lakatosként, vagy villanyszerelőként foglalkoztatni.

A bányászati keresetkiegészítésben részesülő dolgozók többsége — érthető módon — nem töri össze magát azért, hogy igen csekély többletjövedelemért munkába álljon. Ugyanakkor — mint azt Gyulai Sándor, a vszb titkára leszögezte — nem szabad abból kiindulni, hogy ezek az emberek ügysem akarnak munkát vállalni. A megoldás persze az lenne (ami a szakszervezet álláspontja), hogy a bányászati keresetkiegészítés és az új munkavállalásból szerzett jövedelmeket, ne együtt, hanem külön-külön adóztassák meg.

A testület mindkét beszámolót egyhangúlag elfogadta azzal a kiegészítéssel, hogy szükség esetén soron kívül visszatérnek a témára.

Nógrádi Gábor

Gyermekek egyhetes táborozása Kisvaszaron

Délután 15 óra: A Munkásörög kisvaszari kiképzőbázisán fogadásra készen várják a nem mindennapos vendégeket. 15.40 óra, a falu főutcáján feltűnnek a különjáratú autóbuszok, s megállnak a kiképzőbázis udvarán. Kitérnek az ajtók és az ilyenkor megszokott szürke egyenruhások helyett a sokszínű ruhába öltözött tíz-tizenéves iskolások népes serege özönl el a tábor területét.

— Talán elfogyott a regiment? — kérdezem Halmos Gábort, a Munkásörög pécsi Landler Jenő zászlóalj parancsnokhelyettesét, a tábor vezetőjét, aki elégedetten átlátta meg, hogy mind a 87 gyerek megérkezett.

— Ó nem — mondja nevetve. — Csupán arról van szó, hogy a parancsnokságunk első alkalommal szervezett munkásörög és a bázisvállalatok dolgozóinak gyerekei részére egyhetes táborozást.

— És milyen céllal?

— Először is elősegíteni az ifjúság körében a honvédelmi nevelést, megismertetni velük a Munkásörög és más fegyveres erők testületének munkáját és példamutató helytállását.

— Milyen programok várnak a gyerekekre?

— Gazdag, változatos műsort állítottunk össze számukra. Izelítőt kapnak a Munkásörög, a Tűzoltóság, a Rendőrség, a Magyar Honvédelmi Szövetség, a honvédség szerepéből és technikailag felszereltségükből. Délutánonként és az esti műsortervben lesz kirándulás, főzés, filmvetítés, videózás, táborút,

Megérkezés a festői környezetbe.

Csöndör László felvétele

sporversenyek és egyéb játékos vetélkedők.

— Közismert, hogy a gyerekek jóévtágyúak. Hogyan készült fel erre a konyha?

— Allíthatom, hogy ezen a téren sem lesz probléma, a gyerekek napi ötszöri étkezését biztosítjuk. Egy biztos, senki sem áll fel éhesen az asztaltól...

— Ahhoz, hogy ez a táborozás létrejöhessen, széles körű társadalmi összefogásra és segítségre volt szükség. Kik voltak ebben partnerek?

— Valóban így van és ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a MÉV, a BÉV, a Hőerőmű, a Bőrgyár és az Orvostudományi egyetem vezetőinek önzetlen támogatásukért, hogy lehetővé vált ezáltal a gyerekek ingyenes táboroztatása — fejezte be nyilatkozatát a táborparancsnok.

Kovács Miklós

A műszaki fejlesztés helyzete a Kutató-mélyfúró üzemben

A Kutató-mélyfúró Üzem pártvezetősége évek óta figyelemmel kíséri és beszámoltatja az Üzem illetékes műszaki vezetőit a műszaki fejlesztés helyzetéről. Ez évben a beszámolót Tóth László főmérnök-helyettes, pártvezetőségi tag tartotta.

A következő idézetet, mintegy mottóként használva kezdte az anyag ismertetését: „A pártzervek és a pártzervek segítségével a műszaki fejlődéshez szükséges politikai feltételek kialakítását, a kollektívák és az egyes emberek alkotó tevékenységét támogató társadalmi környezet megteremtését.” (KB 1986. XII. 28.)

... a pártzerveknek elsősorban a közpénzügy elleni küzdelemben, a teljesítmények szerinti differenciáltság anyagi elismerés elfogadásában, az új megoldások kezdeményezésének felkarolásában, a megújulással járó konfliktusok kezelésében.”

A beszámolóban megtudtuk, hogy az Üzem műszaki fejlesztésének irányát alapvetően a hitelkereti és a bér munkák közötti adó feladatok determinálják. A hitelkereti tevékenységek belülről három jól elkülöníthető fúrás tevékenység támaszt igényt a műszaki fejlesztés szempontjából: 1. érc- és szerkezetkutató fúrások; 2. KMRK segélyprogram; 3. KMRK-hoz kapcsolódó miocén pillérfúrások programja.

Az Üzem 1987. évi műszaki fejlesztésének főbb témái a következők voltak: fejlesztések a kőzetbontó eszközök területén, a fúrószerkezetek területén, az öblítőfolyadék és a cementezés területén, a vízkút-fúrás és befűrés területén, valamint a fűrésstechnikai műszerfejlesztés. Voltak fejlesztések a kutatási és gépészeti munkákban is.

A részletes és alapos beszámoló után Kovács István főmérnök, aki meghívottként vett részt az ülésen, kiegészítette az anyagot. Elmondta, hogy éves műszaki tervek készül-

nek, amelyek alapján a fejlesztőtevékenység folyik. Elmondhatjuk, hogy az ezekben a tervekben megfogalmazott feladatok 80 százalékban teljesülnek. Ami nem teljesül, annak oka eszköz-, vagy anyaghiány, illetve az üzemi feladatok megváltozása. Sok a saját tervezésű és kivitelezésű megoldás, amit részben a követelmények és a pénzügyi állít elénk, részben speciális feladatok és problémák jelentkezése egy-egy munka kapcsán. Ilyen érdekes és izgalmas feladat volt a Bős-nagy-marosai munka, az iharosberényi és szombathelyi mélyfúrások.

A vezetőségi tagok kérdéseire válaszolva elmondták a napirend betervezéséről, hogy az üzemben két munkacsoport dolgozik speciális területen és feladattal. Az egyik a műszaki csoport, a fúrás üzemi üzemen belül, a másik a technológia, mint részleg, akiket közvetlenül a főmérnök irányít. A főmérnök felhívta a vezetőség figyelmét arra, hogy a technológián dolgozó szakemberek anyagi megbecsülése rendkívül alacsony, közel sincs összhangban azzal a munkával, amit tőlük elvár az Üzem és amit ők nyújtanak.

Elhangzott, hogy sok a terven kívüli műszaki fejlesztés, amit a kutatási stratégia váltása az év közben adódó feladatok követelnek meg. Az éven dolgozóknál alapvetelményként jelentkezik a rugalmasság, a gyors döntés és a problémamegoldó képesség. Fontos dolog, hogy a tervszerű tájékozódás a szakmán belül biztosított, az Üzem KGST-programban is érdekelt. Többen és többször részt vesznek külföldi előadásokon, szakmai utakon, a szakirodalmi tájékozódási lehetőségek is adottak.

Az alapos beszámolót a vezetőség elfogadta és ígéretet tett arra, hogy a technológia szakembereinek anyagi megbecsülése érdekében lépéseket kezdeményez.

Heresznyi Zsuzsa

Nehéz pártoktatási évet zártunk

Olyan időszakban, amikor rövid időn belül széles körű pártvita bontakozott ki a gazdasági stabilizációról, a párt vezető szerepéről, a politikai intézményrendszer reformjáról, az ideológiai munkáról, a párttagság egyéni beszélgetéseken nyilvánított véleményét a tagkönyvsere kapcsán, s állást kellett foglalnia a párttervezet elé kerülő dokumentum tervezettel kapcsolatban, könnyű is, nehéz is a propagandisták dolga. Könnyű, hiszen aktív politikizáló légkörben nagyobb az aktivitás, az érdeklődés, a vitakészség, ugyanakkor nehéz, hiszen sok az elfoglaltság, bonyolultabbak a kérdések, indulatosabbak a megnyilatkozások.

A pártoktatás keretén belül a gazdasági helyzet értékelése, a cselekvésre mozgósítás helyi szinten, a gondok megvitatása ez évben még nagyobb hangsúlyt kapott. Megállapították, hogy a vállalat, az üzemek igen sokat tesznek a jövedelemtermelő képesség növeléséért, de vannak még tartalékok: javítani kell a teljesítmények szerinti differenciálást, s egyszerűen csökkenteni az in- produktív létszámot. Egyértelműen megfogalmazódott, hogy külön kell választani a béréztést a szociálpolitikától. Előrehaladásunk alapfeltétele a vezetői munka színvonalának emelése, a kezdeményező, vállalkozóképesség javítása mind helyi, mind pedig országos szinten. Sok vitát váltottak ki az alábbi témák: fizetésképeségünk fenntartása, adósságállományunk mértéke, az árak, az adórendszer, a gazdasági szabályozórendszer stabilitása.

Ideológiai életünkben ér-

zékkelhető a bizonytalanság, elbizonytalanodás. Sok régi beidegződésen, dogmákon kell felülemelkedni, változóban, átalakulóban lévő fogalmakat megtanulni, s kerülni a végérvényes ítéletalkotásokat.

Politikai intézményrendszerünkkel kapcsolatban követelményként fogalmazódott meg a párt vezető szerepének újraértékelése, a nyíltság, nyilvánosság, a pártdemokrácia szélesítése, a pártzervek és -szervezetek önállósága. Megfogalmazódott, hogy a párt csak úgy képes betölteni szerepét, ha érzékenyen reagál a valóság új jelenségeire és képes kezdeményezően cselekedni.

A nemzetközi élet kérdései közül a legnagyobb érdeklődést a Szovjetunióban folyó átalakítás és nyíltság programját kísérte. Érzékenyen reagált a pártközvélemény is a hazánk határain kívül élő magyarsággal kapcsolatos problémákra.

Több helyen is felvető-

dott, hogy a tömegkommunikációs eszközök által eljuttatott információözönben a pártoktatás jelenlegi szemléletű formája teljesen idejét múlt és ez is alapvető reformra érett. Egy-két üzemben már születtek is ezzel kapcsolatos figyelemre méltó kezdeményezések.

Összességében a pártoktatási évet eredményesnek értékelhetjük. Jól segítette a kérdések megválaszolását, a politikai aktivitást.

Kablár János

Egyeztető tanácskozás a KISZ és a vszb között

Arra már korábban is akadt példa, hogy a vállalati szakszervezeti bizottság és a KISZ MÉV Bizottsága egy-egy témát együttes ülésen tárgyalt, ám ezek a közös tanácskozások csupán arra adtak módot, hogy az apparátusok néhány területén megismerhessék egymás álláspontját.

Igaz, az együttműködés és a kapcsolattartás a két tömegszervezet vezetői között folyamatos, találkozási szinten mindennaposak, de felmerült az igény, hogy jobban meg kell ismerniük egymás munkáját, még inkább össze kellene hangolniuk tevékenységüket.

Ezért a két apparátus a közelmúltban egyeztető tanácskozást tartott.

Mint azt Varju Lászlótól,

a vállalat KISZ-titkárától megtudtuk, sok kérdésben azonos, vagy közel azonos a két tömegszervezet álláspontja, de akad néhány dolog, amelyben különböznek a vélemények. Így a tanácskozáson is heves támadások célpontja volt a KISZ lakáskonceptiója.

Példáig viszont az egyetértés és az együttműködés a gyermeküdültetés terén.

Sok szó esett a bányászati keresetkiegészítés problémáiról is. A kiszesek rendkívül fontosnak tartják egy második szakma megszerzését, hogy egy hosszú időn át becsületesen dolgozó bányász ne kerüljön kiszolgáltatott helyzetbe, ha többet már nem dolgozhat a föld alatt. Ehhez olyan vállalati programra van szükség, amely meg-

oldja a második szakma megszerzésének problémáját.

A fiatalok igencsak erőteljesen szorgalmazzák a belső vállalkozásokat, az úgynevezett autonóm munkacsoportok létrejöttét.

Felmerült az igénye annak is, hogy a szakszervezeti bizalmi testületbe delegált fiatalok egy-egy fontosabb döntés előtt alakításnak ki közös álláspontot a kiszesekkel és a fiatalok érdekeit ily módon képviseljék a testületi üléseken.

Varju Lászlótól, aki a két apparátus egyeztető tanácskozását rendkívül hasznosnak ítélte, megtudtuk azt is, hogy a jövőben előreláthatóan évente kétszer kerül sor hasonló eszmecsere-re.

N. G.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: **Kladaróczi János**
Szerkesztő: **Ragoncsa János**
Szerkesztőség: **7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.**
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53
Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: **Dr. Jádi János**
Kiadóhivatal: **7601 Pécs, Hunyadi út 19.**
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: **Sperczel János**
Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre: **55,20 Ft**
Előfizethető: a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Felhívás!

Vállalatunk a Bányaiipari Aknászoképző Technikummal közös szervezésben érettségizett dolgozóink részére kétéves bányaiipari technikusoképzést indít 1988 szeptemberétől.

Felvételi feltételek:

Érettségi bizonyítvány;
Hároméves szakmai gyakorlat;
Sikeres felvételi vizsga.
A technikai minősítő vizsgák megkezdéséig várjuk szakmunkás bizonyítvánnyal kell rendelkezni.

Vállalati kedvezmények:

Az iskolai évek idejére, minden hétfői na-

pon — amennyiben az oktatáson részt vesz — átlagfizetés;

Minden iskolai napon délelőtt, rendszeres konzultáció;

Kedvezményes étkeztetés. (Ebéd a munkásszállón.)

A felvételt nyert dolgozók tanulmányi szerződést kötnek vállalatunkkal azért, hogy tanulmányaik befejezése után termelésirányítói munkakör betöltését vállalják.

Jelentkezési határidő:

1988. július 15. az üzemi személyzeti vezetőknél.

Nagy Zsigmond
személyzeti osztályvezető

Az Auróra szocialista brigád legénysége.
Pirák Zoltán felvétele

Auróra ifjúsági szocialista brigád

— A brigád több, mint 15 éve, pontosabban a 70-es évek elején alakult meg — kezdi a beszélgetést Baranyak Sándor brigádvezető, aki 1987 közepén vette át a vezetést.

— A brigád vegyes összetételű, hiszen nemcsak lakatosok, hanem villanyszerelők is dolgoznak nálunk. Átlagéletkorunk körülbelül 26—27 év, a jelenlegi létszámunk pedig 12 fő. A kollektív szellem nagyon jó, sőt túlzás nélkül állíthatom, hogy barátságos légkör uralkodik nálunk. Igazolatlan műszakhiányzás nem fordulhat elő, ez is fontos alapkövetelményünk a sok közül.

— Milyennek mondható a brigád társadalmi tevékenysége és milyen továbbképzéseken vesztek részt?

— Nálunk mindenki szakmunkás, tehát a szakmai téren nincs gondunk. Többen rendelkezünk társadalmi megbízatással. Így van közöttünk KISZ-titkár, munkásőr, önkéntes rendőr. Mi patronáljuk a Nevelési Központ II. sz. óvodáját. Ez a patronálás főleg lakatosmunkákból, tehát karbantartásból áll, de betonoztunk és festettünk is már. Az év közben szerve-

zett kommunista és társadalmi munkákban teljes létszámmal veszünk részt akár az üzem szervezői, akár mi.

— Sport, kultúra?

— Többször rendezünk sportvetélkedőket, de az üzem és a vállalat által szervezett sportvetélkedőkön is nagyon aktívak vagyunk. Szeretünk túrázni, villámtornákon részt venni. Voltunk hajókiránduláson is, amit nagyon szeretnénk megismételni. Hozzá kell tennem az elmondottakhoz, hogy rendezvényeink zömében a dolgozók családjai is részt vesznek, növelve a kollektív jó szellemét.

— Mit szeretnél még elmondani?

— Csak annyit, hogy jó szellemű brigád a miénk, sokszor vannak egymással „egészséges” vitáink, ami az előrehaladást, fejlődést nagymértékben segíti. Ez jó lenne, ha továbbra is így maradna. Végül, nem az a célunk, hogy minél több címet, kitüntetést felmutassunk, hanem egy jól dolgozó, lelkes kollektívába végezhesük a munkánkat, ahol érezzük egymás megbecsülését.

Ifj. Varga Győző

Módosul a hűségjutalmi rendelet

A közleményben jelent meg az ipari miniszter 4/1988 (V. 26.) sz. rendelete a bányászati hűségjutalomról. Az előző, 1975-ben kiadott rendeletet hat esetben módosították, illetve egészítették ki, így szinte áttekinthetatlenné vált az alaprendelet. Nagyon időszzerű volt tehát az új rendelkezés kiadása.

Az új rendelkezés áttekinthetőbb, külön-külön mellékletben foglalja a csoportokba sorolás feltételeit, a hűségjutalom számításának módszerével, a hűségévek számításának szabályaival.

A korábbi alapelvek változatlanok, de lehetőséget ad a vállalatnak sok kérdésben helyi szabályozásra, a vállalati lehetőségek figyelembe vételére. E témákat a vállalati kollektív szerződésben kell rendezni.

A bányászati hűségjutalomra való jogosultság alig módosult, továbbra is a teljes munkaidőben foglalkoztatott föld alatti, vagy külszíni munkát végző fizikai dolgozók, a termelésirányítók, a vezető beosztású dolgozók jogosultak hűségjutalomra, de a kollektív szerződés szabályai szerint az egyéb szellemi dolgozók is kaphatnak hűségjutalmat. Új vonása viszont a rendelkezésnek, hogy a teljes munkaidőben foglalkoztatott nyugdíjasok is kapnak hűségjutalmat.

Továbbra is öt csoportra bontja a rendelet a jogosultakat, s így differenciálja a hűségjutalom mértékét (2,1 százaléktól 19,5 százalékgig), s ezeken belül a hűségjutalom mértéke a hűségévek szerint is eltérő, a hat, vagy annál több hűségév után kapják a dolgozók a maximális fokozatot.

Az új szabály a csoportokba való sorolás feltételeit is megszabja, de lehetőséget ad a vállalatnak egyes munkakörök beazonosítására a kollektív szerződésben. A hűségjutalom meghatározott százalékos mértékétől azonban nem lehet eltérni.

Az éves hűségjutalom meghatározása a fent említett csoportba soroláson kívül az elszámolt bérköltség figyelembevételével történik. A számításnál azonban figyelmen kívül kell hagyni a hűségjutalmat, a termelésbeni járandóságot, valamint a javító-nevelő munkára kötelezett dolgozóknak a büntetés időtartamára eső bérét.

A vállalati kollektív szerződésben kell dönteni arról, hogy a bérek mellett beszámítson-e a vetítési alapba a 8/1983. (VI. 27.) EÜM-PM sz. együttes rendelet alapján elszámolt keresetkiegészítés, valamint arról is dönteni kell, hogy az 1988. január 1-jétől kifizetett táppénzeket beszámítsuk-e. A kettős kifizetés elkerülése érdekében a táppénzt célszerű kihagyni a vetítési alaptól.

Sokszor vitatott téma volt az igazolatlan hiányzások miatti hűségjutalomcsökkentés. A kiadott rendelet szerint a hűségjutalom éves alapjának arra a hónapra eső részét, amelyikben a dolgozó igazolatlanul hiányzott, az éves alap számításánál figyelmen kívül kell hagyni. A vállalat azonban a kollektív szerződésben ennél szigorúbb hátrányt is megállapíthat.

A jogszabály ugyancsak a vállalatot hatalmazza fel a hűségévek számításának megállapításával a nem át-helyezéssel történt munkahely-változtatás esetén. A munkafegyelem javítása érdekében célszerű továbbra is az eddigi gyakorlatot folytatni, miszerint a „kilepelt” munkakönyvi bejegyzés esetén a korábbi hűségévek elvesznek.

A kapott felhatalmazás alapján a vállalati szakszervezeti bizalmi testületi ülésnek tehát bőven lesz lehetősége a jogalkotó tevékenységre, a vállalati sajátosságok figyelembevételével.

J. K.

Bunyósok a vágat félhomályában

A körletirodában a lezárást megelőzően többen is akadtak, akik a 19-es csapat tagjairól részletes tájékoztatást adtak. Úgy záporoztak felém a mondanók, mint a három fős csapat két oszlopos tagjának, hajdan volt ökölvívők ütései annak idején a ringben. Meg kell, hogy mondjam, a hallottak alapján, az ökölvívő pályafutás során kellőképpen meggyőző bányászokat képzeltem el.

Ezzel szemben a 13. szint nyugati légvágatában dolgozó két bunyósan egyáltalán nem fedezhetők fel a harcos sportpályafutás nyomai. Győri Miklós csapatvezető vágár, Barát Tibor szakvezető vágár, érkezésükkor, főteel fogást végez. A körletvezető-helyettesével és az aknásszal, miután megbeszéljük a feladatokat, beszélgetésünk ürügyén rövid pihenőt tartanak. Mivel nem jellemző, hogy a bányába leszálló krónikás, sokat megélt és tapasztalt ökölvívóval, sőt egyazon csapaton kettővel is találkozok, így talán érthető, hogy beszélgetésünk elsősorban a ring körüli múlttra terelődött.

Amolyan családi vállalkozás nálunk a bányászlat — mondta Győri Miklós —, hiszen apám is és bátyám is bányász volt a szeneseknél. Én is ott kezdtem 1959-ben, a vágáriskola elvégzése után Komlón, a Béta melletti III-as aknában. A technikumot 1964-ben végeztem el, majd egy évvel később Pécsre vonultam be katonának. Mivel aktív boksizó voltam a komlói bányásznál, így a katonaság ideje alatt, sőt utána is a Pécsi Honvéddél, a későbbi Steinmetz SE-ben öklöztem. A vállalatához kerülésem tulajdonképpen Hucker Feri bácsinak, a leszerelő katonák körében végzett toborzó munkájának az eredménye. A III. sz. bányáüzembe kerültem, s fejtésben dolgoztam egy évet. Azért csak ennyit, mert a munka és a sport sehogyan sem jött össze. Akkor a sportot választottam, s elmentem a honvédséghez, ahol három éven át a bunyóból éltem. Több nemzetközi bajnokságot, hadsereg-bajnokságot nyertem és a magyar bajnokság harmadik helyezetteje voltam. Utolsó mérkőzésemre 1973-ban, 31 éves koromban kerültem sor. Ezt megelőzően, 1972-ben jöttem vissza a vállalatához, de már Bakonyára.

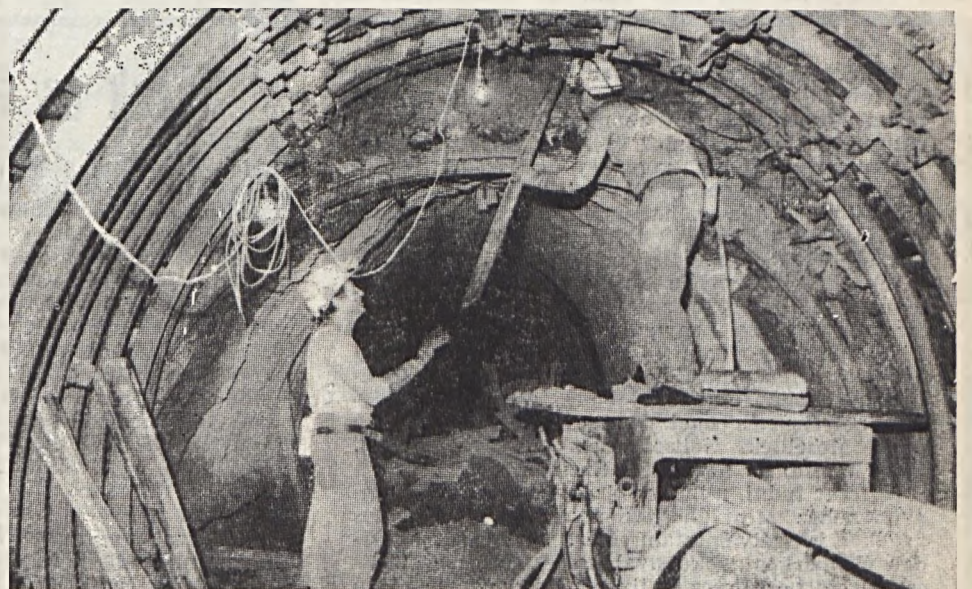
— A 45-ös csapatra ke-

rültem, melynek vezetője is lettem. Mivel elvégeztem a technikumot, így az aknász munkakört is szerettem volna kipróbálni. Két évig láttam el ilyen feladatot, majd ismét csapatra kerültem. Közben elvégeztem a Testnevelési Főiskolát, s ekkor ismét elhagytam a vállalatot.

A Komlói Bányásznak, egykor volt egyesületének, a vezetőedzője lett. A legalsóbb osztályból sikerült felvennie a csapatot az NB I-be. Az egyetlen NB I-es szakosztálytól, ahogy teltek az évek, úgy kezdtek megvonni a különböző kedvezményeket. Bár őt marasztalták, de mert úgy látta, érdemi munkát így nem tud végezni, felmondott és ismét visszajött Bakonyára. Mindez a múlt év októberében történt. Rövid ideig dolgozott a 47-es csapaton, majd az ott dolgozó régi ismerőssel és ökölvívő társával feltöréshajtok lettek. Február óta dolgoznak vágatbővítként.

— Rövidebb leszek, mint a Miki — mondja Barát Tibor — egyrészt, mert nincs olyan ökölvívómúltam, másrészt nem is szeretek nagyon beszélni. Én is Komlón dolgoztam és boksizóltam, de nem voltam bányász. Majdnem kitanultam a vízvezeték-szerelő szakmát, amikor elvitték katonának, s a Steinmetz SE-be kerültem, ahol Miki volt akkor a csapatkapitány. A leszerelés után a PVSK-hoz kerültem és 1973-ig öklöztem. A vasútól a Bőrgyárba mentem dolgozni, ahonnan aztán egy haver biztatására jöttem át Bakonyára 1975-ben. A 47-es csapaton dolgoztam addig, amíg Mikkivel össze nem álltunk feltöréshajtoknak.

— Most itt ketten jókat mesélünk önmagunkról — veszi vissza a szót a csapatvezető — és a múltunkról, holott már a jelenben vagyunk. Ehhez pedig feltétlenül hozzátartozik, hogy ez a csapat három tagból áll. Az, hogy társunk, Tisza Péter most szabadságon van, a véletlen műve, de megfedkezünk erről nem szabad. Helyette ugyan nem beszélhetünk, de annyit azért mondani kell, hogy ő a régi ember a csapaton és, hogy mi vagyunk az újoncok. Elégedettek vagyunk és jól kijövünk egymással, úgy érezzük, Peti szeret velünk dolgozni. Nem játssza a fejét, nem érezteti, hogy ő a főmérnök fia. V. T.

Felvételünkön balról jobbra: Győri Miklós csapatvezető és Barát Tibor szakvezető vágár főteel fogás közben látható.

Csünder László felvétele

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

az információkban felvetett kérdésekre

1. A III. sz. bányászati dolgozókat az a kérdés, hogy az üzemi dolgozók által minőségi lakásokról fennmaradó lakásokat a vállalat miért nem hagyja az üzemnél?

A kérdésre Szabó Sándor munkasellátási osztályvezető válaszolt.

— Azért nem hagyja az üzemnél, mert a tanácsi bérlakásoknál a vállalatnak nincs másodszori bérlőkijelölési joga, illetve csak akkor, ha a jogot megváltja. Ilyen esetben azonban a lakáshasználatba-vételi díj hatszorosa kellene fizetnie, amire a vállalatnak nincs pénze. Az OTP-lakások esetében pedig — a nagyfokú lakáshiány miatt —, vállalati érdekből, a vezérigazgató magának tartotta fenn a jogot az elosztásra. 1988. január 1-től pedig a vevőkijelölési joga is megszűnt a vállalatnak.

2. A KISZ információiból: — A IV. sz. bányászati üzemekben meglepetten észlelték, hogy az Alkotó Ifjúság pályázat és a Szakma Ifjú mestere címért járó tiszteletdíjat hozzáadták a havi fizetéshez és adóelőleget vontak le belőle.

Az észrevételre dr. Moizs Rezsőné főmunkatárs válaszolt.

— Az Alkotó ifjúság pályázatán részt vett pályamunkákért, valamint a Szakma ifjú mestere címért nem tiszteletdíj, hanem a béralap terhére a vállalati munkaverseny szabályzatban rögzített jutalom adható. A Szakma ifjú mestere cím egyéb kitüntetés, azért az érte járó jutalom 5000 forintig adó-

mentes, ezért a IV. sz. bányászati üzem bérelszámolása — eltérően az információban közltekkel — nem is vont adóelőleget belőle. Az Alkotó ifjúság pályázat keretében benyújtott dolgozókért adott jutalom — mint általában a jutalom — (kivétel a kitüntetéssel járó, valamint a társadalmi munkáért adott jutalmak) adóköteles. Az adóelőleget a munkaviszonyból származó eseti jövedelmek szabályai szerint kell levonni. A fiatalok alkotókedvének megőrzése rendkívül fontos feladat, ezért a pénzjutalmak összegét úgy kell meghatározni, hogy adólevonás mellett is megtartsa ösztönző hatását. A módosított munkaverseny szabályzat valamennyi adóköteles díjat, jutalmat, így az Alkotó ifjúság pályázat keretében elfogadott pályamunkáért adható jutalmat is 50 százalékos mértékig az átlagos bruttó-sítási százaléknak megfelelően, emelt mértékben fogja tartalmazni. Ennek alapján az ez évi tte ünnepek alkalmával pályamunkáért kifizetett jutalomösszegekre eső különbözetet valamennyi üzem a június havi bérösszesítőben a béralap terhére pótlólag elszámolja. Természetesen az adóelőleg-levonás a különbözeti összeget is terhel.

A kivizsgálást végezte: Gács Máttyás

A szakszervezeti élet hírei

A BDSZ Munkavédelmi Társadalombiztosítási és Egészségügyi Osztálya június 1-2-án a Minisztertanács részére a társadalombiztosítás helyzetéről és a finanszírozás korszerűsítésének elveiről készített előterjesztésről, valamint a megváltozott munkaképességű bányász dolgozók foglalkoztatási és anyagi rehabilitációjának a fejlesztéséről tartott konzultációt a vszb-k társadalombiztosítási feladatokkal megbízott munkatársai részére.

A májusban lezajlott Szakszervezeti Művészeti Hónap rendezvényeit értékelték júni-

us 13-án az SZMT székházában. Az értékelésen elhangzott, hogy a legtöbb rendezvényt a Ságvári Endre Művelődési Ház, illetve annak együttesei vállalták Baranya megyében és Pécs városában.

Az alapszervezetek az idei évre több anyagi támogatást terveztek a Ságvári Endre Művelődési Háznak. A társadalmi vezetőség a május 2-i ülésén a Képzőművészeti Műhelynek kettőezer, a fotoszakkörnek háromezer, a Quadro táncosportnak pedig ötezer forint támogatást adott a felmért költségvetési összegből.

A Quadro táncosai

Május 7-én Szolnokon rendezték meg a Nemzetközi Dívattáncversenyt, ahol mind a három kategóriában a Quadro táncosport tagjai szereztek meg az elsőséget. Ok jogot nyertek arra, hogy a díscso, elektricboogie, break kategóriában november 9-én Franciaországban, illetve a rock and roll kategóriában november

23-án az NSZK-ban sorra kerülő világbajnokság résztvevői legyenek.

Eredmények: díscso kategóriában 1. Rovó Attila, 4. Elter Erika. Elektricboogie kategóriában 1. Kollár István, 3. Hartung László.

Rock and roll kategóriában: 1. Papp Viktor—Lehmann Yvette.

Jól sikerült névadót tartottak a közelmúltban a Kutató-fejlesztő üzem KISZ szervezetének rendezésében a Központ tanácstermében. A bensőséges ünnepség során tíz apróság nevét jegyezték be az anyakönyvbé. Füzy Tibor felvétele

Üdülésről, segélyekről

A vállalati nőbizottság május végén megtartott értekezletén áttekintették és értékelték az első féléves munkatervüket, majd jelentést hallgattak meg a Kutató-mélyfúró az Anyag-és áruforgalmi főosztály nőbizottság munkájáról.

Koroknál Erzsébet, a Kutató-mélyfúró üzem nőbizottság felelőse beszámolójában elmondta, üzemük létszámának egyötöde nődolgozó, ezért nagyobb figyelmet fordítanak a nagycsaládok és egyedülálló gyermekeknek üdültetésére és szociális segélyezésére. A 14 nagycsalád és 13 egyedülálló részére az eddigiekhez is nagyobb anyagi támogatást nyújtottak az évben, pontosan 53 ezer 500 forint került elosztásra. Az előadó a továbbiakban keserűen jegyezte meg, hogy a jól szervezett ráküző vizsgálatokon egyre kevesebben jelennek meg, annak ellenére, hogy a feltételek javultak és kedvezőbbeké váltak, mint valaha.

Arató Józsefné, az Anyag-és áruforgalmi főosztály nőbizottság felelőse pedig arról beszélt, hogy főosztályukon kevés a nagycsaládok és egyedülállók száma, így lehetőség van arra, hogy a rosszabb, illetve a hátrányos helyzetű kis-családok is részesüljenek —

800–3000 forint — szociális segélyben. A gyermekintézmények patronálásával kapcsolatban önkritikusan megjegyezte, hogy az utóbbi időben visszacsúszott az ilyen jellegű társadalmi munka végzése, ezért nehézségek adódnak a gyermekek bölcsődei és óvodai felvétele, illetve elhelyezése terén. Cserkúti Katalin, a vállalati nőbizottság vezetője arról szólt, hogy korábban a nőbizottság szervezte a nagycsaládok és egyedülállók szülői gyermeknevelési üdültetését, amely azóta a KISZ-bizottság hatáskörébe került. Így számukra csak a legrosszorultabb családok gyermekeinek ajánlása maradt. A segélyezésekkel kapcsolatban azt is megtudtuk, hogy ma nagyobb figyelmet kell fordítani az egyedülállók szociális támogatására, mivel ők az új adótörvény értelmében nem részesülhetnek adókedvezményben, mint a nagycsaládok.

Privarics Sándorne, a Szolgáltató üzem nőbizottságának vezetője tájékoztatást adott a BDSZ által tartott országos nőbizottság értekezletéről. Többek között elmondta, hogy az ötven éven felüli nődolgozók kordévezményes nyugdíjaztatásának lehetőségét szorgalmazza a BDSZ vezetősége. Kovács M.

HÍREK

A III. sz. bányászati szakszervezeti bizottsága mellett működő nőbizottság és a KISZ-bizottság június 4-én, a Hunyadi úton lévő Boldogság Házban, névadó ünnepséget rendeztek. A bensőséges ünnepségen kilenc kisgyermek vett részt szülei, névadószülei, hozzátartozóival. E rendezvényen, az üzem által patronált, Testvérvárosok Téri Általános Iskola tizenegy első osztályos tanulója rövid kis műsorral kedveskedett a jelenlévőknek.

A MEV Természetjáró szakszervezete nyílt fürdőutrát rendez Sikondára a következő úton: július 17-én vasárnap: Dömörkapu—Kisrét—Kantavár—Rábov fa—Nagy-mélyvölgy—Kölyuk—Cigra malom—Palántaki tető—Sikonda.

Találkozás 8.55 órakor a főpályaudvari autóbussz-állomáson, a 35-ös járatnál. Felszere-

lés: fürdőruha. Program: Sikondán fürdés. Visszaérkezés 18 óra körül, vagy tetszés szerinti autóbusszal. A szakszervezeti vezetősége szeretettel várja a vállalat dolgozóit a túrára családosan is.

A III. sz. bányászati KISZ bizottsága mellett működő agitációs és propaganda munkabizottság június 14-én tartotta az ötödik fórumát a Ságvári Endre Művelődési Ház politikai kabinetjében, 23 fő részvételével. A Forradalmi Ifjak című előadássorozat befejező témája volt: 1956 után napjainkig az ifjúság szerepe a társadalomban, melynek előadója Dr. Kéry Nagy Béla, a PMMF adjunktusa volt.

A III. sz. bányászati szakszervezeti és KISZ bizottsága május 23-án rendezte meg a hagyományos gyermeknap rendezvényét az üzemben, melyen a gyermekek jól szórakoztak és sok-sok nyaralásnyel, ajándékkal térhettek haza. Ezen a délutánon 150 fő vett részt, de ebből csak 80 volt a gyermekek száma. F. J.

Megkérdeztük...

Több üzemből is jelezték, azaz ilyen igény eddig nem merült fel. Ezt a szűke világban nem lehet-e a vállalati üdülőkben megéltéskor a feladatot, vagy, ha úgy tetszik, a gyermekadagot bevezetni? — Erről az igényről — válaszolt Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes — eddig nem tud-

tunk, azaz ilyen igény eddig nem merült fel. Ezt a vállalati szakszervezeti bizottsággal közösen megvizsgálhatónak tartom. Ha erre tömeges igény van, mármint a gyermekadagok bevezetésére, akkor ezt, a véleményem szerint, a jövőben figyelembe vesszük.

A nagycsaládok gondjainak oldásában

Az 1987. évi adatokból: rendszeresen figyelemmel kísérik a 3, vagy többfőnek van 6 gyermeke, 5 főnek 5 gyermeke és 10 főnek négy gyermeke...

Ma népszaporulatunk erősen csökkenő tendenciát mutat, két gyermek eltartása is komoly gondokat ró a családokra, pedig társadalmunknak az a törekvése, hogy minden családban legalább három gyermek szülessen.

Ezért módosították a gyed és gyeg rendeleket, januártól felemelték a családi pótlékot, új lakáshoz jutásnál 2 gyermek vállalása esetén is 150 ezer forintot ad az állam „ajándékba”.

Mizda Ferencről, az V. sz. bányászati társadalombiztosítási tanács elnökétől érdeklődtem arról, hogy a mi üzemünk tud-e segíteni ezeknek a családoknak és ha igen, mivel?

— A tavalyi évben több mint 400 ezer forintot fizetett ki szakszervezetünk segély címén. A nagycsaládok ennek több, mint a gyenes lévő édesanyák felét kapták, ehhez még 227 800 forint OMB előleget adunk. A jogosultság megállapítása a családi pótlék alapján történik. A szakszervezeti bizalmiak

Kapuk az értékrendben

lóst, aki tanácsi bérlakásban, egyszerű körülmények között él családjával, de milliós értékű gépkocsival közlekedik. Egyszerűen azért, mert ez a dilije és nagyon sok év spórolásának eredménye. Persze, az idegen meglátva az ilyen tovagördülő csodát, csakazértis rosszat feltételez.

Mint ahogyan csöndben beszédtéma az is, hogy mily sokan jutnak így, vagy úgy egyszerre több lakáshoz. Akkor, amikor a nagy többségnek hiányzik az önálló fedél a feje fölé. Ismerek egy csillést, aki komoly ezreket fizet albérlőként egy ilyen lakásban, de igaz, a háziakat csak a kifizetésekor látja. Meg kell, hogy jegyezzem, mindez elsősorban a kivülállóknak jelent ügyet. Az albérlő, ha bosszankodik is ezen, mivel konkrétumot nem tud — a több lakás ténye még nem az —, így szólni sem mer. Persze, gyanítom, ha tudna is valami disznóságot, akkor sem szólna, mivel tudja, ettől neki még nem lesz saját otthona. Esetleg rosszabb albérlete. A főbérlő meg azért

nem csinál ügyet a dologból, mert, ha igaz is, hogy van több lakása, az holtbiztos, hogy teljesen szabályosan, papíron legalizálva van.

Itt a gond az, hogy van, aki megteheti, s van, aki nem. Van, akinek jut, míg másnak nem. Mert hiszem, hogy a bosszantó elsősorban nem az, hogy kinek mennyi lakása, kocsija, nyaralója, szőlője, videója van egyszerre. Hanem az, hogy egyáltalán van neki. Akkor, amikor a másik pógárnak jó, ha van egy Sokol rádiója, ami pusztán arra jó, hogy Misi bácsit, a főbérlőt bosszantsa, mivel neki csak egy, az 50-es évekből megmentett néprádiója van.

Vitathatalan, hogy szép számmal akadnak ügyeskedők. Kik azért, hogy még többre szert tegyenek, mások azért, mert a csőröságot már nehezen viselik el. Mert nem ügyeskednének annyian, ha elérhető lennének az anyagi javak. Ha a bérből és fizetésből élő könnyedén vehetne lakást. Ha nem kellene évekig sorbaállni egy léghűtéses, dühtől feltöltött Trabantért, protekcióval hozzájutni nélkülözhetetlen, mindennapos apróságokhoz.

V. T.

A Szakma ifjú mestere

Soltész Kálmán az V. sz. bányász L. körletében aknász. Tízennégy évvel ezelőtt operátorként ismerkedett meg a bányával. Tanulmányai folytán a munka mellett elvégezte a geológiai technikumot, majd a tudásanyagát vezérelve a bányászati technikumban is sikeresen vizsgázott. Ma — két technikus oklevéllel a kezében — sem lankad tudásszomja, jelenleg a marxizmus-leninizmus esti egyetem hallgatója. Az operátorból lett aknász pályafutásának egyes állomásai: fémtámas, vágár, robbantómester. Természetesen a szakirányú vizsgákat is sikeresen letette. A vállalati technikus vetélkedőn, 1987 novemberében az első helyezést érte el. Az idel tavaszi történelmi évfordulók ünnepségen kapta meg a Szakma ifjú mestere címet.

Kérdéseimre válaszolva, minden álszerénység nélkül elmondta, hogy örül az elért helyezésnek, de úgy gondolja, hogy semmi nehézsége nem volt a vetélkedőnek.

Ö egyébként is „vetélkedő típus”. Az I. körlet műszaki szocialista brigádjának tagja, akik elnyerték a Vállalat kiváló brigádjára címet. A jól összehangolt brigádtagokkal, ha szellemi, politikai, vagy sportvetélkedőkről van szó, szinte lehetetlen, hogy ne találkozzunk.

Szarka Tiborné

Áttelepülő kohász fiatalok

A formázógépnél Hevesi András és Varga Imre. Csöndör László felvétele

A Szolgáltató üzemhez a közelmúltban Romániából áttelepült két fiatalember érkezett az öntödébe. Vajon hogy indul el az élete két fiúnak egy idegen országban?

Egy kiszes társadalmi munka során alkalmam nyílt a velük való találkozásra. Hevesi András húsz-

éves és egy cseppet sem látszik rajta az elmúlt időszak erőpróbájára. Mert elszakadni, ilyen fiatalon a családtól, szakítani azzal a környezettel, amiben így vagy úgy, de élt, bizony próbatételt jelent és akaratot igényel. A tizenkilenc éves Varga Imre József vékonyka fiú, de a lá-

tottak alapján az ő keze alatt is pereg a munka.

A mohácsi vízitelepen végzett társadalmi munka — elmondásuk szerint — inkább kikapcsolódást és ismerkedést jelentett a fiatalokkal, mintsem fizikai fáradságot. Hozzászóltak a kemény munkához Nagyváradon, ahol szintén öntödében dolgoztak. Arra a kérdésemre, hogy hogyan fogadták őket a munkahelyen, szinte egyszerre válaszolták, hogy barátságosan. Minden segítséget megkaptak ahhoz, hogy új életet kezdhesse.

Az első fizetésig eltelt időszakot Imre és András az üzem anyagi támogatásával vészelte át. Nagyon jól esik nekik az emberek jószándékú közeledése és gondoskodása.

— *Albérletre ugyan nem kell költenetek, mert a munkásszállón laktok, de gondolom, így sem dűskáltok pénzben. Hogyan jöttök ki a fizetésből?*

— Addig nyújtózkodunk, ameddig a takarónk ér. A napi alapbérünk 230 forint, amit jobbra csak ennivalóra, illetve a legszükségesebb dolgokra költjük — ecsetelte Imre pénzügyi keretüket. — Az igazsághoz hozzátartozik, hogy nem jöttünk üres szatyrral.

— *Ezek szerint születek tudtak a tervekről?*

— Nem. Úgy tájékoztattuk őket, hogy háromhetes turistaútra indulunk. Így aztán nem volt szembetűnő az otthoniaknak a gondos csomagolás — válaszolta András, majd hozzátette, hogy ez kényszer-megoldás volt és a szülőktől való elszakadást bizony még nehezebbé tette.

— *Milyen terveitek vannak a jövőt illetően?*

— Természetesen szeretnénk megnősülni, családot alapítani. Bár ennek — tudjuk — bizonyos jogi akadályai vannak. A munkahelyen igyekszünk gyökeret verni, amiben maximum segítenek a munkatársak.

Helstáb Judit

Munka és egészségvédelem a Szolgáltató üzemben

A Szolgáltató üzem biztonságtechnikai, üzemegészségügyi sugár- és környezetvédelmi helyzetét vizsgálták a vállalat és a Kőjál szakemberei a közelmúltban megartott szemlén.

Az 1987. év hasonló időszakrahoz képest a balesetek súlyosságát illetően kis mértékű javulás történt, azonban az új átlépés rendelet a betegnapok számának növekedését eredményezte. Az üzem munkavédelmi órhálózatának felépítése és tevékenysége megfelelő. Az elsősegélynyújtó helyek felszereltsége jó, az elsősegélynyújtó dolgozók továbbképzése megoldott és rendszeres. Biztonságtechnikai műszaki fejlesztésre első sorban az öntödében van szükség. Az ez irányú munkálatok már folyamatban vannak. A munkahelyi biztonság és légállapotok terén két év múlva jelentős javulás érhető el.

Az üzem környezetvédelmi feladatainak eleget tesz. Gondot okoz azonban az ország lerakó- és megsemmisítő hálózatának hiánya, a már összegyűjtött és elhelyezett veszélyes hulladékok további elhelyezése.

A vizsgálat során alapvető hiányosságok nem merültek fel. Hasonló komplex munka- és egészségvédelmi szemlére egy év múlva kerül sor újra.

Helstáb Judit

Kereskedelmi ellenőreink feszített tempóban

(Folytatás az 1. oldalról)

novemberrel. A gyermekruházat esetében — mint ismeretes — megszűnt az állami támogatás, így aztán főleg innentől lehetne megdöbbentő példák mondani, de a legfurcsább mégis csak az volt számunkra, hogy egy gyermekcipő ugyanazzal a fazonnal hogyan lehet drágább, mint az ugyanolyan méretű felnőtt lábbeli.

— Ellenőreink egyébként nemrégiben új igazolványt kaptak. Ez már a szolgáltatások ellenőrzésére is jogosít, am egyelőre ezzel a jogukkal nem élnek, mert nem eléggé felkészültek. Ehhez meg kell szervezni

a továbbképzésüket, ami igen nehéz feladat, hiszen nagyon leterheltek és természetesen nem hiányozhatnak a munkahelyükről sem.

— Egyébként az idej ellenőrzéseink során kevesebb rendellenességet tapasztaltunk a boltokban, kereskedelmi egységekben. Némiképp csökkenő tendencia mutatkozik a vásárlók szándékos megkárosítása terén is. Ehhez azt hiszem, társadalmi kereskedelmi ellenőreink is hozzájárultak. Áldozatos munkájukért elég kevés az az anyagi és erkölcsi megbecsülés, amit kapnak — mondotta végezetül Róka Sándor.

N. G.

Levegőszennyezés

Régi, bölcs tapasztalat: a papír türelmes. Az sem újdonság, hogy az éter is. Ha egy adó valahol sugározni kezd, az éter, függetlenül az adás tartalmától, nem tiltakozik. Így történt ez a közelmúltban is, amikor a sokunk által ismert, szerencsére kevesebbek által hallgatott híres-hírhedt nyugat-európai, magyar nyelven is sugárzó adó néhány perces ismertetőt adott vállalatunkról.

Tátrai Miklós bányamérnök, aki állítólag a 70-es években többször járt vállalatunknál, beszámol arról, hogy üzemeinkbe, az I., II., III. sz. bányauzembe és Pécs-Meszében lévő legényotthonunkba illetéktelenek nem léphetnek be, valamint, hogy vállalatunkat akár Uránércbánya Vállalatnak is hívhatják. Ő nem tudja, nyilván nem hallott róla, hogy az I. sz. bányauzemünk a 70-es évek elején, a II. sz. bányauzem 1987-ben bezárt, hogy munkásszállónk Újmecekalján van, s a társadalmi és személyi tulajdon védelmében valóban jó lenne elérni, hogy oda illetéktelenek ne juthassanak be. Nem tudja, hogy 1957—1964 között vállalatunk hivatalos neve Pécsi Uránércbánya Vállalat volt, pedig ezek az adatok számtalan újságban, folyóiratban, tv-műsorban napvilágot láttak már. Am újságot olvasni, televíziót nézni senkinek nem kötelező. De, ha már valaki bányamérnök, s járt nálunk, azt azért tudhatná, hogy ércesedésünk nem „telér formában” jelenik meg.

Vajon milyen indulatok mondatják vele, hogy „Kővágósölös határában. Szigetvár felé haladva, jobbra keskeny ösvények vezetnek a bányák irányába.”?

Megköszönhetnénk javaslatát, miszerint a fúrásnál keletkezett szilícium tartalmú por ellen védekezhetnénk vizes fúrással, porlekötéssel, ha ez nálunk több mint negyedszázada nem lenne kötelező. Abban is teljesen igaza van, hogy a robbantásnál felszabaduló nitrozus gázok mérgezik a szervezetet, s ez ellen szellőztetéssel védekezhetünk, de, hogy ezt mi „áthúzó szellőztetés hiányában” nem tennék meg, az több, mint hozzá nem értés.

Bezzeg Franciaországban — mondja ő — „a fúrás, robbantás, szellőztetés, rakodás, szállítás szinte teljesen gépesített”. Ha valóban járt nálunk, akkor nem most tudja meg, hogy szinte nálunk is ugyanez a helyzet, s vállalatunk nem egy szakembere tért haza úgy az Egyesült Államokból, Franciaországból, hogy a munka-, egészség- és környezetvédelem terén elért eredményeink alapján semmi szégyenkezni valónk nincs.

Akkor mégis miért került az éterbe ez a kicsiny és primitív piszkolódás? Valakik, valahol elnézték a naptárt, nem vetlék észre, hogy közben eljárt fölöttünk az idő, új szelek fújnak, melyek egyre tisztábbá változtatják a szennyezett levegőt.

K. J.

Otthonteremtés magánerővel... segítséggel

Az utóbbi években állami költségvetésből egyre kevesebb lakás épült, ezért mind jobban előtérbe került a magán-erős lakásépítés.

Az V. sz. bányauzemben dolgozó Vadász Gyula körlet bányamérnök kerestem meg, aki családi házat épít. Beszélgetésünk során elmondta, hogy 1982-ben került az üzembe. 1984-ben nősült és egy év múlva kapott a vállalat révén egy kettős szoba összkomfortos OTP-lakást.

— *Miért vágta bele az építkezésbe?*

— Az első lakás gyermekünk megszületésével már ma is kicsinek tűnik és szerettem volna egy garázst is venni. Amikor költségvetést készítettünk a feleségemmel, a nagyobb lakás ára és a garázs költsége — számításaink szerint — az igénybevehető kölcsönökkel és támogatásokkal együtt, fedezte volna egy családi ház építését az 1986—1987-es árak szerint. Ezért kezdődött bele. Kőzármsílyben sikerült olyan telekhez jutni, melynek megvásárlásához az OTP kölcsönt adott.

— *Mekkora házat építesz?*

— Elvileg 2 szoba, 3 fél-szoba, garázs és a kapcsolódó helyiségek. Jelenleg a földszinti rész lakhatóvá tételével 2,5 szobás lesz. A tervek lehetővé teszik a tetőtér későbbi beépítését, melynek lakhatóvá tételét akkorra tervezem, ha tovább nő a család létszáma

és szükségessé válik. Persze, az anyagi lehetőségek is korlátozóak.

— *Milyen segítséget ad a vállalat az építkezéshez?*

— Egyrészt a tíz évre szóló szerződéssel járó maximális pénzügyi támogatást, másrészt az építőanyag szállítási költséget csökkentő „C” menetelevéles fuvarozási lehetőséget, mely jelentős költségcsökkentő tényező.

— *Kik segítettek az építkezésben?*

— A feleségem gyeden van a tizenhárom hónapos gyermekünkkel, akinek a nevelése sok idejét lekötö. Édesapám segített folyamatosan. A bányamérnök brigád is sokat segített az építkezés során, de nem csak az építkezésen, hanem azzal is, hogy a munkahelyemen segítőkészségük által nem volt gondom a szabadságom ütemezésénél.

— *Milyen problémák jelentkeztek az eddigiek során?*

— Kevés a szabadság, pedig 1987-ben 12 nap fizetetlen szabadságot is kivettem. Ezt követően már csak hét végeken és munka után, az éjszakába nyúlóan tudtam dolgozni. 1987 második felében kialakult felvásárlási láz miatt tovább nehezült az amúgy sem egyenletes anyagbeszerzés és szállítás. Ez a helyzet még ma sem rendeződött. Sajnos az előző év végén adódtak olyan helyzetek az anyagvásárlásaim so-

rán, melyek szöges ellentétben álltak a szocialista erkölcs normáival. Ezek az esetek eléggé elvették a kedvemet az építkezéstől. Tovább bonyolította a dolgomat, hogy az ÁFA bevezetésével megnőtt az adminisztráció, a forgalmi adó visszatérítése csak bizonyos termékek esetében lehetséges, valamint több helyen nem tudnak olyan számlát adni az üzletben, melyet az adóhatóság elfogadna.

— *Nekifognál még egyszer az építkezéshez?*

— Ahogy előre halad az építkezés, egyre kevésbé. Az indulásnál szükség van némi naív lelkesedésre, amely az ügyintézés, anyagbeszerzés viszontagságai és az anyagárak folyamatos változásának figyelembe vételével elfogy. Bele-fárad az ember, mert pénzt csak úgy tud megspórolni, ha a legtöbb munkát maga végzi az építkezés során. Még körülbelül egy évig kell várnunk a beköltözökésig.

— *Mit üzennél azoknak, akik esetleg most kezdik majd a családi házuk építését?*

— Ne méretezzék túl az igényeiket, ne kezdjenek nagyobb otthon építeni, mint amit a család nagysága igényel és főleg amekkorát az anyagiuk megengednek. Azért célszerű figyelembe venni a tervezés során a bővítés lehetőségét.

Majorosi György

Bálint Jenő felvétele

Miskolc közelében, Putnokon, a borsodi szénmedence területén, félig-meddig bányász ősök utódaként született. Rokonságának nagy része még ma is bányászódik a borsodi szénmedencében. Ő, Jobbágy-Felső István mindezek ellenére mégis egészen más pályára készült középiskolai tanulmányai során. A matematika, mint tudomány ejtette rabul, erre a pályára készült éveken át. A sikertelen egyetemj fel-

Fiatal műszakiak

Jobbágy-Felső István

vételi után amolyan kikapcsolódásként Putnokon, a borsodi szénmedence területén, félig-meddig bányász ősök utódaként született. Rokonságának nagy része még ma is bányászódik a borsodi szénmedencében. Ő, Jobbágy-Felső István mindezek ellenére mégis egészen más pályára készült középiskolai tanulmányai során. A matematika, mint tudomány ejtette rabul, erre a pályára készült éveken át. A sikertelen egyetemj fel-

V. sz. bányauzemről. Tu-lajdonképpen ezen beszélgetés folytatása az, hogy 1986. szeptember 9-én az V. sz. bányauzemben munkára próbálja azt, hogy kába állt. Németajkú felesegének is találtak munahogy teltek a hónapok, kát. Ő a szénbányák kutatási osztályán helyezkedett el, német levelezőként, fordítóként.

A '86-os esztendő hátralévő hónapjaiban ismerkedett a bányával, a különböző csoportok munkájával. Az elmúlt év januárjától a II-es körletben dolgozott aknászként, majd ez év március elsejétől a III-as körletbe került, megbízott körletvezető-helyettesnek.

Hasznosnak és szerencsésnek tartja a munkahely és az otthonos. Már otthonosan mozog a bányában, s ismerősként köszönti az embereket. Fontosnak és örömtelien tartja, hogy nemcsak ő, hanem családja is jól érzi magát ebben a szép mecekaljai városban.

V. T.

Zuhanás az életük! A levegő akrobatái

A pécsi pogányi repülőter kifizetőjén méltóságtelejesen várakozik felszállásra dűbörgő motorjával a jó öreg AN jelű repülő, ahogy az iténiek nevezik az „ANCSA”. A gép mellett fiatal ejtőernyősök oktatójukat hallgatják a felszállás előtt, majd eltűnnek a gépmadár „gyomrában”. A repülő elindul, egyre gyorsulva, majd felemelkedve a földről, mind magasabban furja magát előre a légóceánban. Mi, lent maradtok a felhőfoltokkal tarkított égboltot kémleljük. Várakozunk...

A gép már 2000 méter magasan repül. Egymás után hullajtja „terhét” a gép. Amit ezek a lányok és fiúk a levegőben produkálnak az több, mint képzelet...

Amulattal csodáljuk, ahogy a kijelölt célkeresztet a levegő közepébe érkeztek az „égi utasok”. Az ugrók között örömmel fedeztük fel Kasztnert Józsefet (ÉDÜ, vegyész) és Papp Ferencet (V. sz. bányász, szedőváltó).

— Számbotokra mi a szép ebben a sportban?
— Maga a zuhanás! — válaszolták egyszerre — és amikor kinyílik az ejtőernyő, azt csinálók a levegőben amit akarok, s ez egy nagy biztonsági érzést ad számomra — mondja Kasztnert József.

— Mi vezérelt benneteket az ejtőernyőzéshez?
— Három évvel ezelőtt olvastam egy felhívást, kíváncsi voltam, jelentkeztem, megfeleltem és itt maradtam — így Papp Ferenc.

— Hasonló elgondolás vezérelt engem is — veszi át a szót Kasztnert József — szerettem a bátrakt sportját.

— Ugrás előtt, vagy zuhanás közben jelentkezik-e a féltelme érzete?
— Nem, erre nem is gondolok — folytatja Papp Ferenc — aki erre gondol, az jobb, ha abbahagyja!

— Inkább szorongás van, de ez is csak olyan tudatalatti — folytatja Kasztnert József — ezzel nem foglalkozunk. Aki viszont igen, abból soha nem lesz ejtőernyős. Bizni kell magunkban, odaképzelnünk, amit csinálunk, abban sosem érhet baj bennünket.

— Így lehet igaz, hisz ezt bizonyítja a háromszámszámú ugrásnagyság is!

— A mai napon pontosan a 320. ugrást hajtom végre — felel a 25 éves Kasztnert József. — Ebben fiatalabb, de ugrásban öregebb vagyok — vallja Papp Ferenc —, a 353. alkalommal ugrottam.

— Kinek mi a további terve, célja?
— Szeretnék minél magasabbról ugrani és mindaddig, amíg az egészségi állapotom engedi — mondja végezetül Papp Ferenc

Földetérés paplanernyővel.

Csöndör László felvétele

— Vágyom a 4000 méteres magasság elérése és utána folytatni az ugrást, amíg csak lehet — fejezte be beszélgetésünket Kasztnert József.

Kovács Miklós

XIV. Bányász Horgász Kupa verseny

Az Ércbányászati Dolgozók Horgász egyesülete a XIV. Bányász Horgász Kupaversenyen 4 fős csapatával részt vett a Tihany-REV versenyen 1988. június 4-5-én. Az Országos Bányász Horgász Kupaversenyre 30 csapat nevezett. A verseny négy számból állt. Első a halfogási verseny, amelyben 31,4 kg halmenyiséggel 2. helyezést ért el a MEV Kündér János, Czencz László, Koltai Zoltán, Szilágyi Gyula összetételű csapata. Első a Szolnok csapata 17,4 kg hallal.

Második a barkács verseny: 3. helyezést Koltai Zoltán (MEV).

Harmadik a ki mit tud?: 1. helyezést a Szolnok csapata.

Negyedik a célobadás: 1. helyezést a Gázalószállító Vállalat csapata, Siófok.

Ötödik a halászléfőző verseny: 1. helyezést a Tatabánya csapata.

Összesített pontszám alapján a MEV horgász egyesülete a második lett 207 ponttal.

A Bányászati Dolgozók Szakszervezetének felkérésére az Ércbányászati Dolgozók Horgász Egyesülete rendezte az 1989. évi XV. Bányász Horgász Kupaversenyt a Pécsi tavon, a Baranya Megyei IB engedéllyel.

Rácz Gyula

Labdarúgás

Június közepén — két elhalasztott mérkőzés kivételével — befejeződött a Bányász Kupa vállalati kispályás labdarúgó-bajnokság. Az idei küzdelmeket, mint ismeretes, két csoportban bonyolítják le: az „A” osztályban a tavalyi bajnokság első hét helyezettje szerepel és kétfordulós körmérkőzéses rendszerben küzdenek az érme helyezéséért.

Az első kör, a tavaszi szezon végén, úgy tünik a Szolgáltató üzem és a V. sz. bányász üzem együttese kiemelkedik a mezőnyből. Kettejük találkozója, némi meglepetésre, teljesen megérdemelten a szolgáltatók nyerték és csupán az Anyagosztály elleni pontvesztést sajnálhatják.

Igaz, az „anyagosok” már a terembajnokságban is kitűnően szerepeltek és így nem meglepő, hogy az első kör után megelőzik a sokszoros bajnok Kutató-mélyfúró együttesét.

Az őszi folytatásban óriási küzdelemre van kilátás a dobogós helyezésekért.

Az „A” csoport tavaszi végeredménye:

- 1. Szolgáltató 6 5 1 — 18-8 11
- 2. IV. sz. bü. 6 5 — 1 24-10 10
- 3. Anyago. 6 2 2 2 15-11 6
- 4. Kut.-mf. 6 3 — 3 12-14 6
- 5. V. sz. bü. 5 2 1 2 13-12 5
- 6. Öntöde 4 — — 4 3-8 0
- 7. Kut.-fejl. 5 — — 5 3-25 0

Megjegyzés: A tabella nem tartalmazza az elhalasztott V. sz. bányász üzem—Öntöde és a Kutató-fejlesztő üzem—Öntöde mérkőzések eredményeit. N. G.

Keresztrejtvény

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., 24. és 26. sorában Kiss Matild: Fecskék című verséből idézünk. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1988. július 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	A	6	7	8	9	10	11	A	12	13	14
4						15							16		17
17						18	19					20		21	
22				23		24	25	26			27				K
28			29				30	31	32						33
K		34				35		36							37
38	39		40			41					42	43		44	
45		46		47				48	49		50	51			
52			53		54		55		56		57		58		
59			60	61		62		63				64		65	
66				67	68						69				G
70			71					72		73					74
V		75				76	77		78				79		80
81	82				83	84	85				86				
87		88		89		90			91		92				
Z			L							N					93

Vízszintes: 14. Csóhalakú úvegedény. 15. Apró rácsalók. 16. Lengyel légitársaság. 17. Női név. 19. c.e.e. 21. Minisztertanács. 22. Szögfüggvény. 23. Régi hosszímérték. 25. A.F. 27. Egyik oldal. 28. S.L. 29. Vadásztöltény része. 31. Megyeszékhely. 33. Kicsinyítő. 34. Ime. 35. Felmér, felbecsül. 37. Béke — oroszul. 38. E.P. 40. Zsákfajta. 42. Erbium. 44. Mindannyian. 45. Apró szemét. 47. Panasz. 48. Páratlan tükröl. 50. Beleegyezés szava. 52. Villamos vezetékben kering. 54. Igényel. 56. Gvör sportegyesület. 58. Fehérmű. 59. Részvénytársaság. 60. A.E. 62. Szobafajta. 63. Magad. 66. Edény. 67. Nem megfelelő ruha (két szó). 69. Menyasszony. 70. Régi római pénz. 71. Bútorfajta. 72. Európai nép. 74. Kettős betű. 75. On — németül. 76. A.J. 78. Számnév. 79. Becézet Aranka. 81. A.S. 84. Tova. 86. Szándékozik. 87. Számítalan. 89. Tarka. 92. Tíbeti pap (névelővel). 93. Római kézker.

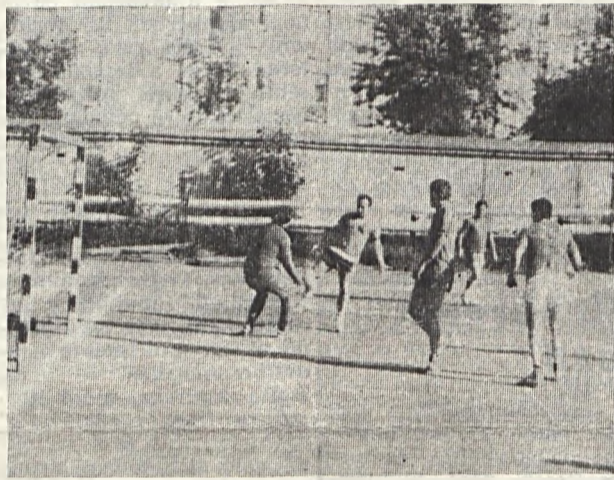
Függőleges: 2. Fajdalomcsillapító. 3. Össze-vissza sűrű. 4. Páratlanul említ. 5. Német helyesítés. 6. Réntum. 7. Szófaj. 8. Apró súly. 9. Erbium. 10.

Szintén nem. 11. Z.K. 12. Azonos római számok. 13. Kacat. 18. Zúz. 20. Végtag. 23. Koest-szín. 27. Középebe. 29. Nyakmelegítő. 30. Hajófar. 32. G.O. 33. Veszélyes helyzetből menekül. 36. Tengeri erőd. 39. Kápus. 41. Számítalan. 43. Visszaír. 46. Rádium. 49. Női név. 51. G.I. 53. Jelenleg. 55. Egy-másra helyez. 57. Európai nép. 61. Napszak. 63. Por betűi. 64. I.R.Z. 68. Kettőzve: édeség. 71. Zokog. 73. Olaj — angolul. 74. Súlyegység. 77. Férfinév. 79. Hatarozó szó. 80. Lendület. 82. Fanyar gyümölcs. 83. Úrcs száki. 85. Ipari nővény. 86. Alatti helyre. 88. K.U. 89. Téli sport. 90. Sportgyógy. 91. Számárium. 92. A.Y.

Juhász Károly

Lapunk június 1-jei számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: Az olyan ember, aki nem a maga módján gondolkodik, egyáltalán nem is gondolkozik.

Könyvjutalomban részesülnek: Tóth Beáta (7633 Pécs, 39-es dandár út 3/a.), Vincze Cecilia (7940 Szentlőrinc, Pécsi u. 14/2.), Tománica József (7633 Pécs, 39-es dandár út 7.).

Befejeződött a vállalati kispályás labdarúgó-bajnokság tavaszi szezonja. Csöndör László felvétele az V. sz. bányász üzem—Kutató-mélyfúró üzem mérkőzés egyik izgalmas pillanatát örökítette meg. A találkozót az V-ös üzemiek nyerték 4-2 arányban.

Csöndör László felvétele

Bányász Kupa lövészverseny

III. FORDULÓ
Ezúttal a IV. sz. bányász üzem honvédelmi klubja volt a rendezője annak a versenynek, melyre május 31-én, június 1-jén és 2-án került sor. Ideális körülmények között — szép természeti környezetben — megfelelő időjárásban, mérsékelt szintű eredmények születtek a férfi kispuska lövészversenyen. Nem ment a versenyre még a „menőknek” sem.

Vannak arnyoldalai is a kupaversenynek. Már megszokottá vált, hogy a III. sz. bányász üzem klubja nem indít női versenyzőket és pisztolyosokat. Most a férfi kispuskában sem indítottak csapatot a három fordulós versenyen. Vajon mi az oka? A legjobb lőtérrel rendelkeznek.

A női verseny mezőnye tovább csökkent, mert a rendező klub sem állított ki csapatot és nem jelent meg a Kutató-mélyfúró üzem csapata sem. Hol van már az az idő, amikor hét csapat is versenyzett?

A pisztolyosoknál a lövedékek szintén mérsékeltek voltak. Csúpan Bradits László és Herr László eredménye mondható jónak.

Mindhárom versenyszámban az edősök végeztek az élen. Eredmények a férfi kispuska csapatversenyben: 1. EDÜ 506 kör, 2. Szolgáltató üzem 494, 3. IV. sz. bányász üzem 499, 4. Kutató-mélyfúró üzem 482, 5. V. sz. bányász üzem 474 kör.

Egyéniben: 1. Acs László (EDÜ), 173 kör, 2. Bradits László (Szolgáltató üzem) 170, 3. Futó László (EDÜ) 169 kör. Női kispuska csapatversenyben: 1. EDÜ 485 kör, 2. V. sz. bányász üzem 334, 3. Szolgáltató üzem 295 kör. Egyéniben: 1. Tarjánai Sándorné 167 kör, 2. Bosznay Agnes 165, 3. Vörös Zsuzsa 153 kör, mindhárman az EDÜ versenyzői.

Pisztoly csapatversenyben: 1. EDÜ 517 kör, 2. Szolgáltató üzem 508, 3. Kutató-mélyfúró üzem 472, 4. IV. sz. bányász üzem 427, 5. V. sz. bányász üzem 331 kör.

Egyéniben: 1. Bradits László (Szolgáltató üzem) 179 kör, 2. Herr László (EDÜ) 178, 3. Tarjánai Imre (EDÜ) 171 kör.

A pisztolyosoknál a lövedékek szintén mérsékeltek voltak. Csúpan Bradits László és Herr László eredménye mondható jónak.

Nagy sikerük volt az ügyességi játékoknak.

Vidám juniális az Égertetőn

Ha juniális, akkor esik az eső? Akárcsak a korábbi években, most is az időjárás fenyegette az EDÜ és a KISZ MEV Bizottsága által szervezett vállalati juniális az Égertetőn.

Már a kora reggeli órákban megindult a juniálisozók népes áradata. Ki gyalogosan, mások autóval, vagy a különjáratú autóbusszal érkeztek a helyszínre.

Az Égervölgy és a tető közötti útszakasz sem volt sima sétat azok számára, akik részt vettek a szellemi és ügyességi játékokon. Közben fent a tetőn megkezdődtek a kispályás mérkőzések, valamint a rönk-

vágóverseny és a főzőverseny.

A szervezők előrelátását dicséri, hogy a felállított sátrak megóvtak mindenkit az égiek három hullámban jött „bosszújától”.

A tömeg maradt, a program folytatódott. Újabb játékokra került sor, többek között a nagy dirrel-durrall beharangozott tojásdobáló versenyre, amelyet végül is a Mátyesi páros nyert.

A másik helyszínen fiatal, csinos lányok készültek a hétméteres rúgásokra. S ki más állhatott a kapuban, mint a vállalati KISZ-titkár. Több bravúros „lepkézés” mellett ügyetlenül pár lövést hátrított, végül Franyóné Urbán Ilona hálót szaggató lövéseivel szemben tehetetlennek bizonyult. Közben elkészültek a bográcsban főtt finom falatok, pörköltök, halászlék és levesek.

A legfinomabb ételt a III. sz. bányász üzem „főszakácsai” készítették a zsúri és a fogvasztók „egyhangzó” étvágya alapján. Különösen Fledrich Vilmos pörköltje volt kapos, míg a kenyérvéversenyt Csizmadia József (III. sz. bányász üzem) nyerte meg.

A felsoroltakon kívül volt még egyéni és családi ügyességi verseny, lovasglás, sőt táncverseny is.

A felsoroltakon kívül volt még egyéni és családi ügyességi verseny, lovasglás, sőt táncverseny is.

A felsoroltakon kívül volt még egyéni és családi ügyességi verseny, lovasglás, sőt táncverseny is.

A felsoroltakon kívül volt még egyéni és családi ügyességi verseny, lovasglás, sőt táncverseny is.

A felsoroltakon kívül volt még egyéni és családi ügyességi verseny, lovasglás, sőt táncverseny is.

A felsoroltakon kívül volt még egyéni és családi ügyességi verseny, lovasglás, sőt táncverseny is.

Csöndör László felvétele

Kovács Miklós

Kő a szájban, avagy Mézga Kriszta macskája

Mikor e sorokat papírra vetem, még épp hogy csak megkezdődtek a labdarúgó Európa-bajnokság csoportküzdelmei. Született már egy-két meglepő eredmény is, de érdekes módon a magyar közvélemény nem gyanak-szik bundákra. Talán azért, mert a magyar bajnokság színvonalához szoktunk és ugyebár, aki hosszú ideig csak Trabantot vezet az nem igen tudja megjósolni, hogy a legújabb BMW, vagy a Ferrari a gyorsabb.

Labdarúgók, ha focizni nem is, de magyarázkodni már világszínvonalon tudnak. Időnként olyan bölcsen, az ötletekből ki nem fogva indokolják meg a gyenge szereplést, hogy az újságok sportrovatához képest a Dörmögő Dömbötör valóságos bulvársláppá vált a maga szókincsével.

Ugyanakkor az is igaz, hogy aranylábú focistáinkat néha-néha elfogja valamiféle ösztönös roham, igaz ezt nagyon hamar meg is bányázza.

Soha nem felejttem el azt a terjedelmes cikket, amelyben több ismert, élvonalbeli játékos nyilatkozott arról, miért durvult el ennyire a bajnokság, miért „gyilkolják” egymást a pályán?

Valamennyiük szinte szó szerint ugyanazt mondta: „Itt nem babra megy a játék. Esetenként óriási pénzek forognak kockán.” Így persze, már érthető, hogy miért durvult el a játék. Az már persze más kérdés, hogy a szókincsű játékosok mit kaphattak társaiktól és a klubvezetőktől. Hiszen korábban mindig arra panaszkodtak, hogy milyen keveset keresnek.

Persze, hogy mennyi a jövedelmük, ahhoz nekem semmi közöm. Öszintén szólva, nem is érdekel, érdekelt inkább az Adóhivatalt.

Egy másik példa. Tavasszal ugyanabban a fordulóban kiállítottak két játékost, akik ugyanazt a sportszerűtlenséget követték el. Az egyik elismerte a „bűnét” a fegyelmi tárgyaláson, a másik nem. Az szinte természetes, hogy az előbbi kapta a súlyosabb büntetést, hisz az öszinteség szinte példátlan a magyar labdarúgás „berkeiben”. Meg is kell torolni!

Ezek után akkor lennék igazán meglepve, ha a bajnokság valamelyik mérkőzéséről ország-világ előtt ki tudódna, hogy bunda volt. Annál is inkább lenne az álam, mert azokról a bizonyos „berkekről” nekem — ki tudja miért — Mézga Géza nagylányának aranyos, fekete kismacska-jut az eszembe. Ejnye csak. Hogy is hívják...?

N. G.

Ércbányász

A MECSEKI ERCBANYASZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXV. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM ÁRA: 2,30 FORINT 1988. JÚLIUS 15.

Megtartó erő merre vagy?

Új dolgozók beilleszkedése — gondokkal

Vállalatunk régi gondja, hogy a bányamunkára jelentkező fiatalok többsége rövid idő után kilép, vagy kiderül róla, hogy alkalmatlan. Abban mindenki egyetért, hogy a vajúgató létszámlány egyik legfőbb oka az utóbbi lehet, de miért nem sikerül a megtartó erőt fokozni, az új dolgozók beilleszkedését megkönnyíteni? Vagy éppen talán az újonnan jöttekben van a hiba? A kérdés talán egyik legavatottabb ismerője Ács Géza, a III. sz. bányüzem egykori csapatvezető vajúgatója, aki immár évek óta az újfelvevő bányászok oktatója. Fiatal ember, alig túl a negyvenen, de már negyedszázados bányásztapasztalatokkal.

— Talán azzal kezdeném — mondja elgondolkodva —, hogy a mai fiatalokkal nem lehet már úgy beszélni, mint azt például velünk tették annak idején. Sokkal érzékenyebbek, azt is mondhatnám értelmesebbek, vagy inkább „dörzsöltetebbek”, mint mi voltunk. Ennek ellenére, nem egy esetben már az első napokban olyan behatás érte őket, amitől még az érzéseimben is kinyílna a bicska.

— Nem is egy sráctól hallottam már, hogy némi irodában, mintha nem is vennék emberszámba, úgy kezelik őket. Olyan esetről is tudok, hogy egyikük nem vitt magával tolat. Egy kérdőívet kellett volna kitöltenie, mire az ügyintéző ráförmedt, hogy szerezzen, vagy vegyen magának valahol egyet.

— Ha valakit már az el-

ső napokban ilyen élmények érnek, mit gondoljon, mire számíthat a továbbiakban? Aztán nagy csalódás éri őket az első fizetésükre is. Nem tudom, honnan veszik — mert mostanában még reklámokat sem igen látok —, de avval a meggyőződéssel jönnek ide, hogy 14—15 ezer forintot fognak keresni már az első hónapokban is. Nos, ez nem igaz. Különösen nálunk, az üzemben nem, mert itt a bányajárást követően mindenki — hacsak nincs már bányász múltja — három hónapot a szállításhoz kell eltöltenie. Ott pedig, úgy tudom, 6—7 ezernél nemigen kapnak többet. En ezt el is szoktam mondani nekik, mint ahogy azt is, hogy utána vajúgónak, ha keményen dolgoznak és meg is becsülik magukat, csillésként is tíz fölött kereshetnek.

— A jó képességűeknél a beilleszkedés nem gond. Ha akad egy-egy jó mozgású, ügyes gyerek köztük, azt hamar észreveszik a vajúgatók. Ha a fiú tartalékban van, szólnak neki, hogy „őreg, holnap is akaszd ide a márkádat”. Az ilyen irányú kéréseket a beosztást végző felügyelet is messzeemenően figyelembe veszi, így aztán a jól dolgozó, hamar megtalálja a helyét.

— Más a helyzet a gyengébb képességűekkel. Ezek legalább 4—5 vajúgató idegrendszerét teszik tönkre, mire vagy beletanulnak, vagy elmennek. Egyébként a fiatalokról alkotott jó véleményemet fenntartom, de azt azért el kell mondanom, hogy a hatvanas években, aki a bányához jött dolgozni, az már eleve melós gyerek volt. A mai 20—22 évesek közül na-

gyon sok csak itt tanulja meg, hogy kell fogni a lapátot.

— A beilleszkedést, a betanulást sokáig segítette az egyfajta anyagi ösztönzés: úgynevezett betanítási pénzt kaptak a vajúgatók azért, ha egy, kettő, vagy három hónapig megtartották magukat mellett az új dolgozót. Érdemes is volt egy kicsit vesződni a „zöldfülékkel”, mert bár olyan termelési eredményekre nem számíthatott a csapat, mint amit „kész” bányászokkal elérhetett volna, de a fizetésük sem lett kevesebb. Ez a rendszer azonban megszünt az adórendelet miatt.

— A bányászok azt várják tőlem, hogy az újfelvevőtelet hat nap alatt még furni is tanítsam meg. Ez lehetetlen. Véleményem szerint, legalább egy év kell ahhoz, hogy az új dolgozó maradéktalanul megtudja állni a helyét egy jó csapatban. Addig legalább valahogy itt kellene tartani őket, akkor ugyanis már nemigen mennének el — mondja végezetül Ács Géza.

Nógrádi Gábor

Torkrétezők.

Fotó: Csöndör

A bizalmi testület megvitatta... ...a bérfejlesztést, a kollektív szerződés módosítását

Fontos kérdésekben tárgyalt és döntött június utolsó munkanapján a vállalati szakszervezeti bizalmi testület. Az ülés napirendjére került ugyanis az 1988. évi bérfejlesztési, bérpolitikai irányelvek tervezete, valamint a vállalati kollektív szerződés módosítása, amelynek fő tartalma az új hűségjutalmi rendelet vállalati végrehajtási utasításának meghatározása.

A napirendekhez a testület tagjai és a meghívott vállalati és üzemi gazdasági vezetők írásban kapták meg az anyagokat. Ezek az anyagok több lépcsőben kerültek megvitatásra, ki-egészítésre, módosításra. Tárgyalta az üzemszervezői testület, a vállalati szakszervezeti bizottság. Itt alakult ki az a körvonal, amelyet dr. Gyulai Sándor, a vállalati szakszervezeti bizottság titkára terjesztett a bizalmi testület elé.

Ezt követően tárgyalta meg a testület az anyagokat. A vitában felszólalt Misota Lajos (ÉDÜ), valamint dr. Czeglédi Béla (Kutató-fejlesztő üzem), akik további kiegészítésekre tettek javaslatot, illetve mondtak észrevételt.

Összefoglalva végeredményben a bizalmi testület a következőkben határozott:

A vállalati átlagos bérfejlesztés, az 1988. évi bázishoz mérten 2,6 százalékos. A testület az engedélyezett bérfejlesztési keretet differenciáltan osztotta fel. Az üzemek döntő többsége 2,5 százalékos bérfejlesztésben részesül. Ennél magasabb bérfejlesztést kap a Szolgáltató üzem (2,7 százalékos), a Kutató-fejlesztő üzem (3,6 százalékos), az Anyag- és áruforgalmi főosztály (2,9 százalékos).

A betervezett írásos anyag — amelyet végeredményben elfogadott a testület — részletesen meghatározta a bérfejlesztési irányelveket. A kapott bérfejlesztéssel és a létszámmegtakarításból eredő bérek terhére el kell érni — éves szinten —, hogy a vajúgató dolgozók átlagbére mintegy 10 százalékkal, az egyéb földalatti dolgozók átlagbére 7,5

százalékkal, a külszíni dolgozók bére 5 százalékkal legyen magasabb, mint a tervezési bázis. Ez komoly feladatot jelent. Az üzemeknek számításokat kell végezni, ugyanis a bérpolitikai elvek azzal is foglalkoznak, hogy a béreket a szellemi és fizikai bérek arányában kell megosztani. Indokolt esetben a vállalat vezérigazgatója, a vszb titkára egyetértésével engedélyezi az eltéréseket. A bérfelesztések megszüntetésére, mérséklésére a béraránytalanságok javítására gondot kell fordítani az üzemeknek. Ezért ebben az évben a közvetlen termelésirányító aknászok, robotműsterek és szállítási felvigyázók bérét kiemelten kell növelni, hogy megközelítsék az irányított dolgozók átlagbérét.

Az írásos anyag részletezi a kiemeléseket, ezek el-sősorban a különleges körülmények miatt merülnek fel. Például az alkotó, kutató műszakiak anyagi megbecsülése. A betervezett bérpolitikai elvek szerint a vállalat gondot fordít a műszaki főtanácsosi és műszaki tanácsosi cím kiadására is, amelynek külön meghatározta a bérkeretét. Valamint keret biztosít a kiemelkedő, alkotó műszaki tevékenység anyagi-erkölcsi elismerésére.

A bérfejlesztési kereten belül külön kaptak lehetőséget az üzemek a 3000 forint minimum besorolás ki-gészítéséhez, amelynek összege vállalati szinten 2,8 millió forint.

A vállalati szakszervezeti bizottság ajánlotta, hogy az éves bérfejlesztés első hat-havi részét elsősorban a bányásznapon a hűségjutalom kiegészítésére fordítsák. (Folytatás az 5. oldalon)

Szigorítások az anyag- és készletgazdálkodásban

A biztonság rovására nem mehet a takarékoság

Tudjuk, hogy az ország általános gazdasági helyzetéből adódóan a vállalat gazdálkodási feltételei nehezebbé váltak. Hogyan jelentkezik ez a probléma a IV. sz. bányüzemben, erről beszélgettünk Csete Tibor üzemi főkönyvelővel.

— A vállalati költség-gazdálkodás megszigorításának hatásaként az üzem az 1988-as gazdasági évben 20 százalékkal kisebb költséggel dolgozik, mint az 1987. évi tény. Ez igen komoly érvényesítést jelent azzal együtt, hogy az idei évben csökkent az üzemben a hitelkeretes és a beruházási munka, így ezekre arányosan kisebb költséghányad esik.

— **Hogyan lehet ezt a kisebb összeget megtakarítani?**
— Az elv az, hogy a biztonság rovására nem mehet a takarékoság, viszont nagy hangsúlyt fektetünk a biztosítóelemek többszöri felhasználására és a visszaráblási tevékenységre. Nyilván az így „keletkező” anyagok költségmegtakarítást eredményeznek.

— **Van-e valami konkrét ösztönző módszer erre vonatkozóan?**
— Az anyagnormák szűkítése a csapatok számára

azt a kényszert jelentik, hogy a korábbi esetenkénti pazarló anyagfelhasználást megszüntessék, de egyéb konkrét ösztönzés nincs. A másik nagyon jelentős megtakarítást az igénylendő anyagok körében értük el idáig. A korábbi gyakorlatot megszüntetve — mikoris mechanikusan megrendeltük és kiadtuk az igényelt anyagokat — ma fokozottan felülvizsgáljuk az igénylendő anyagok, fogyóeszközök, kézi gépek, pótalkatrészek stb. kérdését és a részleg-vezetőknek minden héten az üzemszervező és a főkönyvelő jelenlétében kell megindokolni. Ennek következtében pozitív eredmény, hogy ma a rendelési állomány nem haladja meg a tervezettet. A korábbi években a rendelési állomány mindig magasabb volt. Ennek a rendszernek az is az előnye, hogy megszűnnek a párhuzamos rendelések, il-

letve a felesleges igénylések üzemben belül és nem lesznek elfekvő készletek. A fokozottabb anyagigény-el-lenőrzés maga mintegy 15 százalékos csökkenést eredményez az igénylendő anyagok terén.

— **Ezek szerint a szigorítások ellenére a készletgazdálkodás kiegyensúlyozott?**

— Készletgazdálkodásunk a tervezettnél megfelelően alakult egy kivétellel. A DBH fűrógép alkatrészek, melyeket még tavaly rendelünk, egyszerre érkeztek be és ez nyomja a készletgazdálkodást, de várhatóan év végéig ez is rendeződik. A raktárkészlet a tervezett szinten van.

— **A termelő csapatok részéről nem ritka, hogy ez, vagy az az anyag hiányzik. Mi a helyzet ezekkel?**

— Ez az anyagihiány nem költség oldalon jelentkező gond, hiszen a pénz megvan rá, hanem hogy nincs. Például 3,5 méteres gömbfa-öt héten keresztül nem érkezett. Vagy például a fűrószárrakkal az a probléma,

hogy a hibás alapanyag miatt rövidebb élettartamúak és ennek következtében időarányosan több kellene, amit az üzem nem tud fedezni.

— **Milyen esélyei vannak az üzemnek, hogy gazdálkodási szempontból sikeres évet zárjon?**

— Az üzem a második félévben is mindent meg kíván tenni, hogy az 1988-as tervszámokat tartsa. Ha a takarékosági szigorításokat tudjuk tartani, azaz nem jön semmi közbe, akkor gazdálkodás szempontjából sikeres évet záruk.

— **Mi okozhat zavart?**

— Ami gondot okozhat az egyfelől valami komolyabb üzemzavar, illetve az anyagárak emelkedése. Az év eleji terv csak azokkal az áremelkedésekkel számol, amit előre bejelentettek. Az ettől eltérő nagyobb évközi áremelkedések viszont komoly gondot okoznának, mert ezekre nem érvényesek azok a korrekciók, amelyeket a vállalat az áremelkedések kompenzálására biztosított.

Weszti László

Társadalmi megbízatásként,
két cikluson át

Az ülnök

Elmélyülten.

Fotó: Csöndör L.

Németh Istrán, a IV. sz. bányászati külszíni gépészet művezetője, 1967 óta dolgozik a vállalatnál. Munkája mellett társadalmi megbízatásként — immár második ciklusban — népi ülnökként tevékenykedik.

— Vajon hogyan lesz valaki népi ülnök? — kérdeztük.

— Mintegy nyolc éve az üzemnek lehetősége nyílt, hogy három főt — egyet a munkaügyi bíróságra, két főt a városi bíróságra — javasoljon népi ülnöknek. Az egyik választás rám esett.

— Milyen alapon történik a kiválasztás?

— A legfontosabb kritérium a feddhetetlenség, ezen kívül nem árt, ha az ember objektív, tárgyilagos, józan ítélőképességgel rendelkezik. Én — bár keveset tudtam a feladat mibenlétéről — úgy gondoltam, képes vagyok ezt a megbízatást ellátni.

— Hogyan történik erre a funkcióra való felkészítés?

— Szervezett forma nincs. Van ugyan az ülnökök szá-

mára kézikönyv, de végül is a gyakorlat számít, mivel nem az a dolgunk, hogy jogilag minősítsük az adott ügyet, hanem a jogi minősítéssel belül eldönteni, hogy szerintünk melyik ítélet a helyes és arányos az adott esetben. A törvény nem tud mindenre kitérni, csak keretet ad, a tárgyaló ügyek pedig mindig egyediek, egymáshoz csak viszonyíthatók, tehát a népi ülnök tevékenysége bizonyos értelemben azt jelenti, hogy a jogi szabályozás bizonyos személynél teszi embe-

— Egy adott ügy tárgyalásakor például mi a konkrét szerepe a népi ülnöknek?

— Az ülnökök a bíróval azonos kötelességekkel és jogokkal vannak felruházva, tehát a bíróval szoros az együttműködés. Ugyanúgy kérdezhetnek a peres felektől, vagy a vádlottaktól, illetve tanúktól, szakértőktől. A döntés, az ítélet végül is tanácskozásban születik. Ha a vélemények ütköznek, vita van egész addig, amíg az érvek hatására ki nem alakul a szövegtöbbség. Volt már olyan, hogy én maradtam egyedül a véleményemmel, de olyan is, hogy a bíró.

— Ez a tevékenység végül is társadalmi munka, hogyan lehet összeegyeztetni a munkahellyel?

— Nem mintha anyagilag vagy egyéb hátrányt szenvednék, de mikor elmegyek egy hónapig, akkor gyakran mondogatják, hogy könnyű neked, szóval a megítéléskor az emberek nem látják a fontosságát, bizonyos fokon lekicsinylik.

— Milyen a tevékenységed megítélése a bíróság részéről?

— Tudomásom szerint, a munkámmal meg voltak elégedve. Talán nem véletlen, hogy az első ciklus lejártával a városi bíróság javasolta az újbóli megválasztásomat.

Wesztl L.

Beszámoló a párt-végrehajtó bizottság ülésén A KISZ nevelő munkája, káderutánpótlás

A KISZ politikai neveléséről és az ifjúsági mozgalomban dolgozók utánpótlásáról tartott beszámolót Lakatos Zoltán, az V. sz. bányászati KISZ-bizottság titkára. A beszámoló a május 31-i párt-végrehajtó bizottsági ülés egyik napirendi pontjaként szerepelt.

A politikai munka irányítását a KISZ-bizottság mellett működő PKMB látja el, mely munka- és üléstervezetési alapszervezet. Az ifjúságpolitikai munkát alapszervezeti szintre lebontva végezzük.

Kétévenként az alapszervezeti vezetőségeknek hétfői házi vezetőképző tábort szervezünk, amely színvonalasabb, tartalmasabb munkájuk érdekében történik. 1986-ban tartottunk vezetőképzőt 35 fővel, mely idén ősszel újból esedékes. Minden alapszervezet titkára rendelkezik megfelelő képesítéssel, végzettséggel, utánpótlásuk megtalálható az alapszervezeti vezetőségekben.

Káderutánpótlásunkat az 1982-es jegyzék alapján kísérik figyelemmel, az üzemi KISZ-bizottság most készíti az új hosszútávú káderutánpótlási tervet, mely fokozottabban mérlegeli az ifjabb korosztály képviselőit. Fiatalszervezet házi vezetőképző tábort készítjük fel, ezen kívül a káderutánpótlásban szereplőket beiskolázzuk a KISZ-iskola valamely tanfolyamára.

A tájékoztatón után több területen is kérdések merültek fel. Felhívták a hozzászólók a figyelmet arra,

hogy a politikai nevelést le-
szűkítették a fórumrend-
szerre, túl nagy jelentőséget
tulajdonítottak neki. Ez nem
azt jelenti, hogy nincs rá
szükség, hisz az érdeklődés-
re számító témákra, megfele-
lő súllyal kell az információkat
visszakapni. A fő érdeklődési
csomópontok: munka utáni arányos bére-

zés, lakáskérdés, bujtatott állások, törzsgárda, kollektív szerződés módosítása.

További hozzászólásokban felmerült, hogy a fiatalok politikai és szakmai képzettsége egyaránt szomorú képet mutat. A magatartási formákon is javítani kell. Meg kell tanulni a helyes közösségi felfogást, figyelembe kell venni, hogy a másiknak is lehet véleménye.

A KISZ pártajánlása jónak ítélték meg, a fiatalok megfelelnek az alapvető követelményeknek, párttag-ságra alkalmasak. Felhívták a figyelmet arra, hogy mindig szem előtt kell tartani hogy a KISZ-nek két fő funkciója van. Az egyik a fiatalok érdekképviselete, a másik pedig a párt ifjúsági szervezete a KISZ.

Végezetül Hagyó Árpád, az V. sz. bányászati pártbizottságának titkára tartott rövid összefoglalót.

Az üzemi KISZ-szervezet alapvetően jó munkát végzett, ezt bizonyítja az elnyert Vörös Vándorzászló és a Kiváló KISZ-szervezet zászló is. Az országos pártértekezletet követően a KISZ is átfőrmálódik és bizunk abban, hogy előnyére.

Lényegében összefoglalva: ne gondolkozzon a KISZ szélsőségeiben, káderképzésben pedig keressék meg az illetékes vezetőket. Az intő szót ne vegyék zokon, őszinte segíteni akarásnak tekintsek.

Ismerős dallamot hallhatnak...

... az V. sz. bányászati dolgozói június eleje óta. A jól ismert „Bakonyi Rádió” szignálja szólalt meg immár az új üzemben is. A 14.00–15.00 óráig tartó mindig élőben sugárzott műsor — melyet Kartali István szerkeszt és vezet — egyelőre az udvar egy részén és a buszmegállóban élvezhető, de a tervek szerint a lanovka teljes hosszán is hamarosan „foghatóvá válik”.

Július végére elkészül az V. sz. bányászati és a Hetvehely közötti út, melynek építéséről a múlt évben már írtunk. A KÉV ígéri, hogy a Nyárásvölgyig tartó 3 kilométeres szakaszt hamarosan átadhatják a forgalomnak.

Új képzési forma a KISZ-ben

A KISZ KB határozata alapján az alapszervezeti titkárok képzését vállalaton belül kell megoldani. A KISZ-MÉV Bizottság hét előadást álló oktatást szervezett a bizottsági és alapszervezeti titkároknak, de meghívást kaptak egyéb tisztségviselők is.

A képzés lényegéről, tematikájáról, valamint az első félév tapasztalatairól tájékoztatja olvasóinkat Várnagy Ferenc agitációs és propaganda felelős:

— A titkárképzés rendszerén belül legfontosabb feladat az újonnan választott vezetők alapképzése, valamint a már funkcionáló levők időszakos felkészítése, rendszeres tájékoztatása. A PKMB olyan előadássorozatot állított össze, mely hasznos gyakorlati útmutatást ad a KISZ-vezetőknek. Ehhez olyan neves előadók sikerült megnyernünk, mint Koltay Dénes, Gergely János, dr. Zeller Gyula, akik figyelmet érdemlő előadómódban beszéltek töb-

bek közt a közösségről és annak nevelő hatásáról: a retorikáról és általában a beszédmódról. Az ideológiai munka időszaki kérdéseiről is tartottunk eszmecsereket, melynek vitavezetését Kablár János elvtárs vállalta. Megemlíthetném még Gönzöcz Zoltán KISZ-történelmi kiselőadását és Vagyon József vezetésével lezajlott munkahelyi demokráciáról, érdekvédelemről, érdekképviseletről szóló vitát is. A foglalkozásokon való megjelenés az előadók személyétől és a fiatalok szabad idejétől függően változott.

— A következő félév indítójaként bizottságunk négy napos vezetőképző tábort szervez Sikondán, ahol szekciókra bontva kapnak elméleti felkészítést az aktívok. Az évzáró összejövetelen házi vizsgát terveztünk, ami egy rögtönzött taggyűlést jelentene. Az egész évi teljesítményért a legjobbak magas jutalomban részesülnek. Az első helyezett egy belföldi utazást nyer, a kezdő titkárok kategóriában az első három az üzemi bizottságok díjazták. A rangsor felállítására háromszor tíz kérdésből álló teszt pontszámait alapján történik, amihez hozzájöhét még néhány pont egy-egy kiselőadásért vagy vitavezetésért.

Reméljük, ez az új oktatási forma biztosítja a közvetlen mozgalmi környezet, a munkahelyi életre való hatás szempontjából lényeges ismeretek megszerzését, az ifjúsági érdekek felismeréséhez és képviseletéhez, a politikai munkához szükséges vezetési ismeretek és módszerek elsajátítását.

Benedek Sándor

Helstáb Judit

Lelkes, aktív fiatalokkal...

Sokat lehet arról hallani, hogy a fiatalokat nehéz bevonni az aktív társadalmi életbe, akár KISZ-tag az illető, akár nem. Mert ugyebár akadnak szép számmal olyan KISZ-tagok is, akik megelégednek azzal, hogy részt vesznek néhány taggyűlésen, illetve befizetik az éves tagdíjukat. De azért akadnak eredményes, jól funkcionáló KISZ-alapszervezetek, jónéhány lelkes fiatalal. Ilyen például a IV. sz. bányászati gépészeti alapszervezete, amely a tavalyi évben elnyerte a KISZ-MÉV Bizottság Dícsérről Oklevelét és úgy néz ki, hogy az idén is folytatják eredményes és lelkes közösségi munkájukat.

— Mitől és hogyan tud eredményesen működni ma egy közel 70 fős alapszervezet? — kérdeztük Baranyák Sándor alapszervezeti KISZ-titkár.

— A vezetőség átlagéletkora 21 év, ami tulajdonképpen a februári választások után alakult ki. Az újonnan megválasztottak — akik zömében még nem rendelkeztek vezetési rutinnal — meglepően jól kezdték a munkát és bebizonyították, hogy a tagság nem véletlenül szavazott rájuk. Egyébként igyekszünk minden rendezvényen képviseltetni az alapszervezetünket, de mi is önállóan szervezünk. Ez azt jelenti, hogy havonta két rendezvényünk van, legyen az sport vagy éppen szakmai vetélkedő. Legutóbb például lakatosvetélkedőt rendeztünk. Törekszünk arra, hogy a többi alapszervezet fiataljaival jó kapcsolatunk legyen. Ez főleg a III. körlet fiataljaival sikerült.

— Próbáltak-e valamilyen hatással lenni a nem KISZ-tagokra?

— A rendezvényeinkre igyekszünk bevonni a nem KISZ-tagokat is, több-kevesebb sikerrel. Sikerült elérnünk, hogy az utóbbi időben egyre több KISZ-tagot köszönthessünk sorainkban, ami a régi tagok személyes példamutatásának is köszönhető. Ez persze azt jelenti, hogy minden jelölttel elbeszélgetünk, a felvétel előtt és így elkerüljük a felhígulást. Fel vagyunk készülve arra is, hogy létszámunk 20–30 százalékkal csökkenjen, főleg kiöregedés miatt.

— Mit szeretnének elérni a jövőben?

— Nem az a célunk, hogy minél több oklevelet, dícséretet kapjunk, hanem egy lelkes, aktív társadalmi életet folytató közösséget tudjunk fenntartani és működtetni.

Itj. Varga Győző

A KISZ-élet hírei

AZ EURÓPAJAI NYOLCAS DÖNŐ mérkőzését a KISZ-MÉV Bizottság rögzítette, a kazetták kikölcsönözhetőek és megtekinthetők. Érdeklődni a 33-24-es telefonon, Várnagy Ferencnél lehet.

Munkaverseny, év közben

Tulajdonképpen évente csak néhány alkalom kerül előtérbe. Eredményhirdetéskor. Vagy egy-egy eseményhez, évfordulóhoz kapcsolódva, vagy év végén, egy teljes év értékelésekor. Milyen történik közben? Mennyire folyamatos, vagy kampányszerű? Van-e még egyáltalán jelentősége, hat-e serkentőleg a brigádokra, munkacsoportokra, vagy keresni kell más tartalmat, formákat? Ezekre a kérdésekre kerestünk választ az V. sz. bányászati üzemben. Először Sós Emil István versenytitkár válaszolt kérdéseinkre:

— Igen, jelenleg is folyik munkaverseny, amelyet a KMP megalakulásának 70. évfordulója alkalmából hirdettek meg. Ez vállalati szintű vetélkedés, egyrészt az egyes üzemek, másrészt üzemeken belül pedig a különböző brigádok között. Mi havonta értékeljük a verseny pillanatnyi állását és azt a faliújságokon, valamint az üzemi rádiókon keresztül nyilvánosságra is hozzuk. A vállalaton belül csak a végén történik majd értékelés. A múlt évi versenyt (nosztalgia 70. évfordulójára) az üzemek között mi nyertük és ez kötelez bennünket az idel jó szereplésre is. Ezen kívül júniusra a KISZ üze-

mi szervezete indított versenyt, melynek célja a szokatlan nyári műszakszámcsökkenés mérséklése.

A munkaverseny-mozgalom tehát él, de az igaz, hogy folyamatosabb propagandát lehetne kifejteni. Az sem lenne baj, ha az üzemek közötti versenyben év közben is megismerhetnénk egymás eredményeit.

Következik ezután dr. Tiszta Istrán főmérnök véleménye:

— Az az igazság, hogy jelenlegi formájában a munkaverseny elvesztette igazi jelentőségét, lendületét, hiszen akkor lehetne csak hatékony, ha minél több részt-

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kladaróczi János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-831 Vállalati telefon: 33-33

Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Dr. Jádi János
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 19. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre: 55,20 Ft
Előfizethető: a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

A kiemelkedő tudású csapatok mögött mindig ott vannak az igyekvők, akikben meg van az akarat az előbbrelépésre.

— A 10-es csapat a IV. sz. bányauzem I. körletében dolgozik már nagyon régóta, én már 5 éve vagyok a csapat vezetője — mondta Garáni Nándor rövid bemutatkozásként.

— Mi az oka, hogy a csapatot sose tartozott a kiemelkedő csapatok közé?

— A korábbi időszakban nagy volt a cserélődés a csapatban, az emberek jöttek, aztán elmentek, nem alakulhatott ki sose egy tartósan ütőképes gárda.

— És ma?

— Körülbelül másfél éve újjászerveztük a csapatot és a jelenlegi hat fő két szakban azóta együtt dolgozik.

— Miben lépett előbbre a csapat az utóbbi másfél évben?

— A szakok stabilizálódtak és így kialakult egy jó együttműködés a szakok között. Ma azt hiszem lehet számítani ránk és ennek megfelelően épít a körlet a munkánkra, éppen a körlet tervteljesítése érdekében kerültünk új helyre néhány hetet, az újraművelés alá vont 3. szint nyugati mezőjében. A precízebb munkák következtében anyagilag is jobban elismernek és ez a csapat hangulatát kedvezően befolyásolja.

— Végül is ma sem vagytok a legjobbak között.

— Van még mit tanulni szakmailag és szervezésben, de éppen az utóbbi néhány hónap eredményei mutatják, hogy feljövöben vagyunk. Az első negyedévet 112,6 százalékra zártuk, áprilisban 117,9 százalék, májusban 124 százalék volt a teljesítményünk. Ezek nem kirobbanó teljesítmények, de egyenletesen húzunk, úgy hiszem.

10-es csapat

Felvételünkön (balról): Cseh Zoltán, Gergely István, vájárok. Bérczes István segédvájár, Garáni Nándor csapatvezető, a 10-es csapat tagjai pneumatikus süveg-tartó berendezés segítségével járomácsolat beépítését végzik. Pirák Zoltán felvétele

— A körlet is egy nehezebb időszakot él át, gondolják a tervteljesítésben nem jelent ez hátrányt a csapat számára?

— Ami gondunk van, például néha anyagellátás terén, az általános üzemi gond, azt hiszem a takarékosabb anyagfelhasználás mindenkit érint.

— A brigádmozgásban a 10-es csapat éveken keresztül a brigádcím megőrzését tűzte ki. Ma mi a helyzet?

— Talán ezen is látszik az elmozdulásunk. Tavaly bronz fokozatot értünk el, idén pedig ennél is jobbra számítunk.

Weszl László

Egyetlen vakaknánál 1,3 milliós megtakarítás

A lig egy éve annak, hogy az V. sz. bányauzem 13/21-es vakaknájában nekiláttak a régi vezérlécek (szakszerű megnevezéssel vezető gerendák) cseréjének. A III. sz. bányauzem szorgos aknaácsai szeptemberre végeztek is a munkával, ám a ragasztott vezérléc története csak ekkor kezdődött.

Az történet ugyanis, hogy az újonnan beépített tömör vezető gerendák a nagy meleg és a rendkívül magas páratartalom hatására néhány hónap alatt tönkrementek. Mi tehát a megoldás? Le kell cserélni őket. De háromhavonként? Enyhén szólva költséges mulatság.

A Mecseki Szénbányák már évek óta úgynevezett ragasztott vezérléceket is használ. Ez a vezetőgerenda típus jóval ellenállóbb, mint az eddig nálunk alkalmazott tömör és mivel a szeszekkel igen jó a kapcsolatunk, kipróbálásra át is adtak nekünk néhány darabot. A próbák egyértelműen igazolták: ez a megoldás.

Es ez olyan nagy ügy? — kérdezhetné az olvasó. Nos, ez esetben nem csupán arról van szó, hogy átvettünk és alkalmazunk valamit ami hasznos dolog, hanem március óta már vállalatunk is gyárt ragasztott vezérléceket. Pontosabban márciusban még csak az első néhány mintadarab készült el, de ma már sorozatban készülnek a ragasztott vezetőgerendák a III. sz. bányauzem aknaács műhelyében. És így, hogy a vezérléceket nem külső cégtől vásároljuk csupán a 13/21-es vakaknánál 1 millió 300 ezer forintot takarít meg a vállalat.

Matyasovszky László, a III. sz. bányauzem szállítási körletének vezetője, a dolog szülőatyja immár november óta csaknem minden szabad idejét a ragasz-

tott vezérléceknek szentelte. Járt a könyvtárakat, szinte minden fellelhető szakirodalmat áttanulmányozott, mert tudta, érezte, hogy a gyártás nálunk a vállalatnál is megvalósítható.

Persze mire a gyártási szándék kész termék formájában öltött testet, rengeteg nehézséggel kellett szembe néznie.

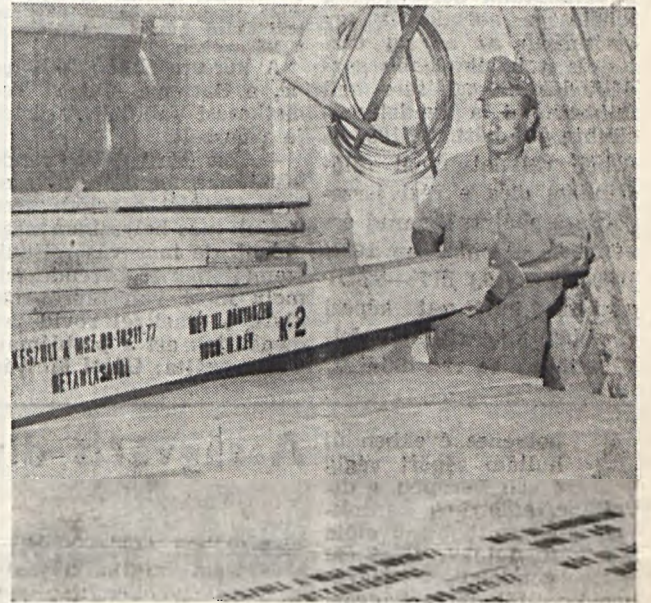
A vezetőgerendák minőségi követelményei — érthető módon — igen magasak, a biztonsági előírások rendkívül szigorúak.

Matyasovszky Lászlótól megtudtuk, hogy gyártmá-

nyaik — ezt a különböző kísérletek és próbák is bizonyítják — az előírásoknak megfelelnek, és amennyiben lesz rá kereslet, nemcsak a vállalat igényeit tudják kielégíteni, de más megrendelőknek is tudnának szállítani. Ehhez csupán egy kisebb, aránylag olcsón megépíthető szárítóra lenne szükség.

Érdeemes megemlíteni, hogy kísérleteznek ragasztott épületszerkezeti elemek előállításával is. E tekintetben is nagy szerepe lehet a piacutatásnak, hiszen ha lesz rá igény, esetleg egy ilyen jellegű gyártó tevékenység is hasznot hozhat a vállalatnak. Most pedig, amikor mindenhol a több lábón állás stratégiáját hirdetik, ez egy figyelemre méltó elképzelés.

Nógrádi Gábor

Íme a késztermék. Menus János aknavájár az egyik ragasztott vezetőgerendával. Csöndör László felvétele

Tanulságos baleset

A III. sz. bányauzem déli vakaknájában május 14-én az elektromos jelzőkabel aknába történő engedése közben a körülbelül 120 méteres kábel darab az aknába zuhant és 3 személy egyidejű sérülését okozta. Az aknában lefelé haladó kason tartózkodó két személy közül kábelengedés közben — az akna — szintje felett — elszabadult és leeső jelzőkabel K. G. villany szerelő fején 4 centiméteres nyílt sebet okozott, bal kezének 5. ujját eltörte, K. B. pedig bal alkartörést szenvedett a csapódó kábeltől. A —2. szinten — ahonnan a kábel engedése történt G. I. villamos művezető a kábelnek a dobról való lecsúszásakor a felhúzott lengőpadra hanyattesve elvesztette eszméletét és agyrázkódást szenvedett.

A baleseteket okozó üzemi zavar közvetett okai, hogy: nem volt a kábelengedéshez megfelelő a biztonságos munkavégzés feltételeit rögzítő, a műveleti utasítást is tartalmazó utasítás; nem készítették elő a cseréhez szükséges kábelhosszat; a dobon lévő kábel több darabból volt, így a dob belső részében elvégzett bilincselés hatástalan maradt.

A baleset okai a következők: szabályellenes munkavégzést végeztek, mert a kábelt 10 méterenként nem rögzítették a hordkötélhez, pedig az ÁBBSZ 236. § (1.) bekezdése előírja, hogy: „A 45°-os és annál nagyobb dőlésű bányatérsgben... kábelt, vezetőket legalább 10 méterenként horkötélhez... rögzíteni kell.”

A villamos művezető nem mérte fel a munka során előforduló veszélyeket — aki a kábelcserét szervezte és irányította — megsértette az ÁBBSZ 29. §-ban előírtakat, mely szerint: „A munkahelyi vezető, a munkát irányító dolgozó... b)

gondoskodik a biztonsági előírások... teljesítéséről, a

biztonságos munkavégzés feltételeinek teljesítéséről... Tapasztalta már a munkavégzés során, hogy a kábel a dobon ismeretlen hosszúságú darabokban van felcsereve, mégsem intézkedett.

Az esemény során megsérült 3 fő, anyagi kár nem keletkezett, termelés kiesés nem volt.

Végül is szerencsés kimenetelűnek mondható ez a baleset, mert sajnos a szabálytalan munkavégzés nagyobb bajt is okozhatott volna...

F. J.

— Ennek a csillásnak ilyen rugótechnikával a Bundesligában volna a helye. — Akkor adjuk el, főnök. Legalább három GHH-t kaphatunk érte.

Szarka Tibor rajza

Ahol a bakonyai szív dobogott

A hajdan volt II. sz. bányauzem, gyakoribb szóhasználatul élve: Bakonya, az alkalmi arrajárókból nem vált ki különösebb érzelmeket.

Az átutazó ugyan azt látja, amit évtizedek óta. A parkolóban veszteglő személygépkocsik, az út két oldalán az épületek is látszólag megszokott életüket élik. Igaz, az étteremben már nem szolgálnak ki senkit sem, s a konyhában sem tüsténtkedik a személyzet. Csod van itt, csupán a ma-

darak énekelnek a környező erdőben.

Az egy éve még üzemi irodaépület most megfiatalodva, újrastíve uralja a teret. Előtte a porta épülete is új köntöst kapott, benne a portások ismerős bakonyai hajdan volt bányászok. A műszergyártás új birodalma ez, beszélnek, az étterem épületgyűjtését meg majd a Patyolat kapja meg.

A fürdő épülete is évtizedek óta a megszokott helyén áll, csak hát nem üzemel a faláz, a körletirodák. Nincs már márkázó, lámpakamra sem, a szauna, a csizmosos sem fogad már bányát járó embereket.

Eltűnt a felfutó, az a gurító, ami az aknához feljutónak jelentett esőben, hóban fedett biztonságot. Ottjártunkkor e zárt folyosó téglatörmelékkel pakolták teherautóra a munkások.

Fent a rozsdamarta aknatorony körül is csendes már minden. Nem dolgoznak a lakatosok, üres a raktár, az ácsműhely. A

gépház az egyetlen, ahol némi élet van még, néha beindul a gép, s a kassal pár rabló a bányába tér.

Az üzemi irodaépületi részével ellentétben itt most az enyészett az úr. Mindegyik rozsdás csövek, vasúti sínek, idomkövek, egymásra rakva hevernek. Egy-egy csillat is lát itt-ott az ember, téglahalmot is, földhányást, a frissen ásott közműárok mellett.

A II. sz. bányauzemi fejezet itt, Bakonyán lezárult, új szerepet kap ez a terület. Az, hogy sokak élete és munkássága kötődik e elhagyott bányához, már csak az emlékekben él. Igaz, ezek lehetnek frissek vagy megkopottak már, de megmaradnak, addig biztosan, amíg az aknatorony áll. Jó lenne hinni, hogy az I. üzemi toronnyal együtt az utókor számára ez is megmarad. Kérdés csupán az, mi az erősebb: a rozsdas, vagy a megmentés akarata?

V. T.

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE

az év elejétől (1988. I—VI. hónap)

VÁLLALAT:	III.	IV. százaléokban	V.
fémtermelés kg		102,2%	
vágathajtás fm		97,3%	
létszám fő		97,0%	
geológiai mélyfúrás fm		116,4%	
ERCDÚSÍTÓ ÜZEM:			102,0%
vegyl feldolgozás t			
BÁNYAUZEMEK:			
nyersérctermelés fkg	86,1	104,5	111,6
vágathajtás fm	93,5	100	98,4

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. Az Erődítő üzem dolgozóinak a következő problémát vetették fel: sérelmezik, hogy a 25 év után járó aranygyűrűnél az értéket nem bruttósítják fel, pedig adót kell utána fizetni.

A felvetésre Nagy Zsigmond személyzeti osztályvezető válaszolt.

— A törzsgárda elismerés feltételei 1988. május 1. napjával megváltoztak. A 33/1988. (IV. 25.) MT. számú rendelet eltörölte a kötelező törzsgárda szabályzat készítését. Minden vállalat saját hatáskörében dönthet — anyagi lehetőségeinek figyelembevételével — a törzsgárdarendszer fenntartásáról, vagy megszüntetéséről. A vállalatunknál is átdolgozás alatt áll a törzsgárda szabályzat, mivel megszünt az érdekeltségi alap, a törzsgárda anyagi elismerésének forrása csak a bér-alap lehet. Ismeretes, hogy a vállalatunk bérfejlesztési lehetősége korlátozott, így elsősorban az anyagi ösztönzés a hatékonyabb gazdálkodás elősegítésére kell felhasználni a rendelkezésünkre álló bért. Az 1988-as évben vállalatunknál valószínűleg még a régi törzsgárda szabályzat marad érvényben. Alapját az 1021/1980. (VII. 10.) MT.—SZOT együttes határozat képezi és ebben a pénzjutalom felső határa meg van határoz-

va, nincs mód a bruttósításra.

2. A Szolgáltató üzemből többen kérdezik, hogy a temetői szovjet emlékmű április 1-e óta miért van minden éjjel kivilágítva?

A kérdésre Takács György, a Városi Tanács építési és közlekedési osztály főelőadoja válaszolt.

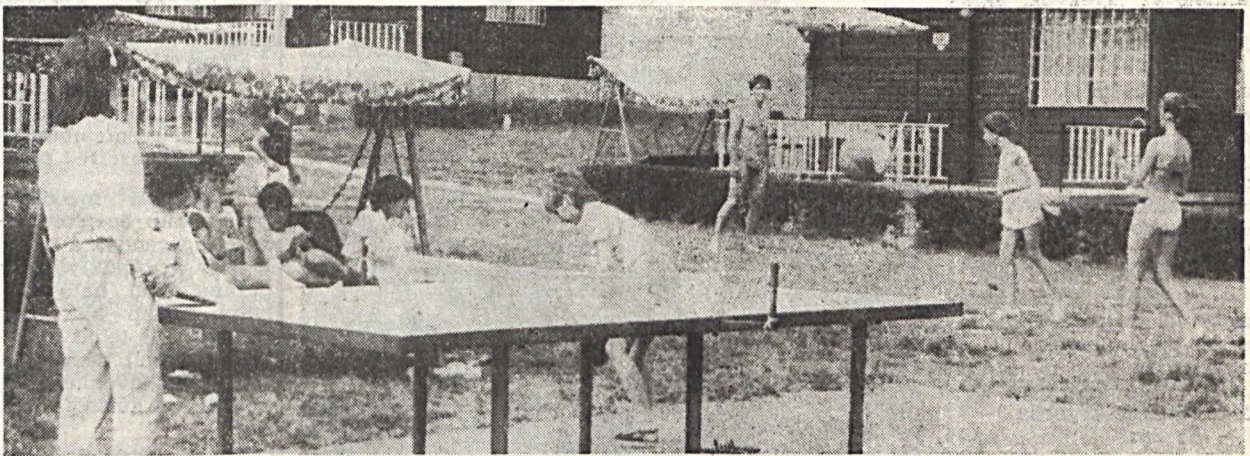
— Idegenforgalmi szezonban a város egyes pontjainak diszkivilágítását elrendelte a tanács. A DEDÁSZ félreértésből a Szovjet Hősi Emlékművet rákapcsolta a közvilágításra, ebből adódott, hogy rövidebb ideig az emlékmű kivilágítása összekötődött az utcai világítás bekapcsolásával. Ezt az állapotot a DEDÁSZ megszüntette.

3. A Kutató-fejlesztő üzem dolgozóinak az alábbi észrevételeket tették: A Kertváros keleti részén lakók azt kérik, hogy a temetőben összegyűjtött szemetet valahol máshol égetssék el, mert szemétteltelek napokig orrfacsaró bűzzel árasztják el a környéket.

A kérésre Szabó Mihályné, a Baranya Megyei Termékezői Vállalat igazgatója válaszolt.

— Az összegyűjtött, rendkívül nagymennyiségű szemet égetését előzőleg nem tudjuk más helyszínen megoldani, de már vásároltunk szeméttömörítő berendezést mely most van kipróbálás alatt, s amellyel rövidesen megoldjuk ezt a problémát. Kivizsgálta: Gácsli Mátyas

Tábori élmények Balatonmária-fürdőről... — levélben

A pihenő után benépesül az udvar a játszó gyerekekkel.

Fotó: Csöndör L.

A művelődés területén is kell az ösztönzés!

A munkahelyi művelődésben — számos új kezdeményezés ellenére — megmaradt az űr, amit részben a pénzhány, részben pedig a nem megfelelő hozzáállás szült. Rosszhiszeműség lenne azt feltételezni, hogy a művelődés kérdéseivel senki sem törődik. Vállalati szinten különféle bizottságok koordinálják az üzemek ebbéli tevékenységét. Ennek ellenére a jelenlegi állapot nem kielégítő.

Amikor egy ország komoly gazdasági gondokkal küszködik, akkor a kulturális élet fellendítésével próbálják javítani a közhangulatot. Igen ám, de mikor a gazdálkodó szervek takarékosra, sőt költségcsökkentésre kényszerülnek, akkor a művelődésre fordítható összeg is megrövidül. A kijelentésben nincs semmi meghökentető, mindenki tudja, hogy így van, magyarázatot is kapunk eleget. A vállalat ilyen irányú költésgétevezete az évre forintban

kifejezve nem csökkent, sőt, a Ságvári Endre Művelődési Háznak és a munkásszállónak jutott támogatás növe.

„A nehéz gazdasági körülmények közt is arra kell törekednünk, hogy a kultúra terjesztése a jövőben sem szenvedjen csorbát!” — hívta fel a résztvevők figyelmét egy felszólaló a vállalati művelődési bizottság közelmúltban megtartott ülésén. A legkézzelfoghatóbb kérdés: Valóban csak a pénzben múlik a kultúra iránti szomjúság oltása és a tudás gyarapítása?

Bizony, kezd égni a lábunk alatt a talaj! Mint a munkában, e téren is át kell formálnunk az ösztönzési rendszert. Még mindig kevés az idegen nyelvet beszélők, a számítástechnikában otthonosan mozgó emberek száma, s a bányaiipari technikumban sem tolonganak a jelentkezők. Csupán öncéliből kevesen iratkoznak be bármilyen tanfolyamra, mikor tanulás helyett pénzt is keresnek. Úgy hírlík, elkészül a nyelvi laboratórium. Reméljük, kihasználtság miatt nem kell majd bérbe adnunk.

Sajnos a kultúra terén sem rózsásabb a helyzet. Igény még csak lenne a mozira, színházra, csak hogy a másodgazdaság elveszi az emberektől az időt és energiát.

Kihevertük a nagy árveket, a gyakorta szeszélyes időjárás és a földrengést, de a művelődésben meglévő űr nem tudjuk megtölteni. Szándékosan nem tettem enyhítő kérdőjelet e mondat végére. Tessék engem meggyőzni balhitem alaptalanságáról és akkor alapos önkritikát gyakorolva jobb hitre tértek!

Helstáb Judit

Művelődjünk szórakozunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház júliusi programjából

Ságvári Mozi

18-án: Szívjátéalom (USA film).

19-én: Főfiak (NSZK film).

23-án: Harmadik típusú találkozások I.—II. (USA film).

26-án: Híntópor (olasz film).

Az Apáczai Csere János Nevelési Központ júliusi programjából

21-én 9.00 órakor: Planetárium kirándulás.

24-31-ig: Társadalomismereti Tábor Bárbán.

Az ANK Művelődési Háza, a Megyei Ifjúsági és Sporthivatal és a Városi Úttörőmozgás közösen — az idei évben is — megrendezi társadalomismereti táborát.

A hetvenes években új hullám söpört végig a vén Európán, a divattánc, amelynek hazánkban is egyre több művelője akadt a fiatalok körében. E gondolat jegyében kerestük fel a Ságvári Endre Művelődési Ház divattáncosport vezetőjét,

Bocz Jenő táncnart, hogy tájékoztasson bennünket munkájukról, gondjaikról és eredményeiről. Beszélgetésünk színhelyül természetesen a nagyterem szolgált, látnivalóként a táncosok edzésével.

A verpezsdítő zenére tizenéves fiúk, lányok gyakorolnak.

Nem adják ingyen a sikert — jegyzem meg Bocz Jenőhöz fordulva.

— Valóban nem — feleli — nagyon meg kell érte dolgozni.

— Ez a félév különösen gazdag volt sikerekben. Hol és milyen eredményeket értek el?

— Ez év elején Budapesten rendezett országos divattánc versenyen az Elektoric boogie kategóriában Kurdi Levente, a rock and rollban Papp Viktor nyert egyéni bajnokságot. A Veszprémben tartott nemzetközi versenyen — amely egyben magyar bajnoksággal is szolgált — a Kollár—Antonik páros, a show táncban, Papp Viktor a rock and rollban és Kollár az electric boogie számban szerzett újabb aranyérmeket. — Ezzel teljes a sikerlista?

— Nem. A szolnoki nemzetközi divattánc versenyen Rovó Attila a discótáncban, a rock and rollban a Papp—Léhman páros, míg az egyéni Kollár nyert újabb bajnokságot. Ezt követően újra Budapesten szerepeltünk, itt Rovó Attila megismételte korábbi győzelmét a discóban, míg az electric boogieban ezúttal Hartung győzött.

— E káprázatos sikerek mellett anyagi nehézségek-

A ságváris divattáncosok Sikert, sikerre halmoznak

kel küszködnek. Vajon miért?

— Ezt mi is szeretnénk pontosan tudni. Az igaz, hogy a Ságvári Endre Művelődési Ház vezetősége edzésünkhöz biztosítja a termet, de ez önmagában kevés.

— Ebből következik, hogy nem kapnak anyagi támogatást?

— Pontosan. Ebben az évben egy fillért nem kaptunk.

— A táncosok nagy része még iskolás. Ki fizet helyettük?

— A szülők, amíg bírák...

— Van-e lehetőségük saját bevételi forrásra szertenni?

— Igen, például a tanfolyamokból, erre volt is példa a közeli hónapokban, de a bevétel hatvan százalékát be kellett fizetni a Ságvári pénztárába, a fennmaradó negyven százalék pedig

a tanfolyam oktatóját illette meg, így a csoport egy lyukas garast sem kapott.

— A csoport tagjai már a nagy őszi versenyekre készülnek. Hogy áll össze a programjuk?

— Három világversenyre készülünk, október 23—29. között Budapesten és Szolnokon rendezik meg az Európa-bajnokságot, majd november 9-én Franciaországban a világbajnokságot, míg 23-án az NSZK-ban a Világ Kupát. Közben részt veszünk az agárdi versenyen, augusztus 20-án pedig Budapesten rendezendő jótékonycélú gálarendezvényen, amelyet az áttelepült magyarok megsegítésére rendeznek.

— Ha lehetne most mit kérne legszívesebben egy vállalati „tündértől”?

— A belföldi utazásainkhoz legalább egy gépkocsit,...

Kovács Miklós

„Ez a félév különösen gazdag volt sikerekben.”

Archív felvétel

Szia Petya!

Szerencsésen megérkeztünk, az apuék uránbánya vállalata által szervezett táborba, Balatonmária-fürdőre. A vonaton megismerkedtem hasonló korú lányokkal, akikkel egy szobába kerültem. Ők is most végezték el a nyolcadikat, ezért furcsállom, hogy már az első nap szerelmeseim lettek a hatodikos „Popper pajtásba”. A Barbarával inkább a Németh Ferit néztük ki. Ő már tizenhat éves mint Te.

Az iskolai hajrá után jól esik itt a pihenés. Az ételek nagyon jók és változatosak, a programok pedig...

A táborvezetőségben van egy testvérpár, akik egész

II. J.

...és Magyarhertelendről

A hegykoszorúval övezett IV. sz. bányászmagyarhertelendi üdülőjének udvarán önfelédten játszó gyerekekkel találkoztunk a kora délelőtti órákban. Június 22-én érkeztek egyhetes táborozásra a KISZ MÉV Bizottság szervezésében. Vojtek Aurél táborvezető közölte, hogy a gyerekek „birodalmát”, a 2—4 személyes faházaktól, a videóteremtől a konyhán át a szabadterei játékokig. A hétvégi esős idő udvari „fogságra” készítette a tábor hatvan kis lakóját. Azon kívül, hogy nem fürödhetek, nemigen vettek tudomást az égiek fenyegetéséről. Kiseb-nagyobb csoportokban játszottak, rajzoltak, hintáztak, fociztak, pingpongoztak és kergetőztek.

Az irodában Cserti János gondnoktól az iránt érdeklőnk, hogy okoz-e plusz munkát, gondot a gyermek-üdültetés a felnőttekkel szemben.

— Semmi gond velük. Minden tekintetben felülműlják a felnőttek magatartását, a nem mintha velük különösebb problémánk lenne.

— Milyen meglepetést tartogat a tábor vezetősége a búcsú napján?

— Az említett napon sportrendezvényeket rendezünk, s majd az egyhetes táborozást esti táborúzzal és szalonnasütéssel zárjuk. Ezen az estén minden gyerek tárgyjutalmat kap az egyhetes táborozás emlékére — mondotta befejezésül a gondnok.

K. M.

Siklósi várfesztivál

Tizenhetedik alkalommal rendezték meg Siklóson a „Siklósi Nemzetközi Fúvószenekari Fesztivált” és versenyét június 18—19. között. A fesztivált Szarka Árpád, Siklós város tanácsának elnöke nyitotta meg.

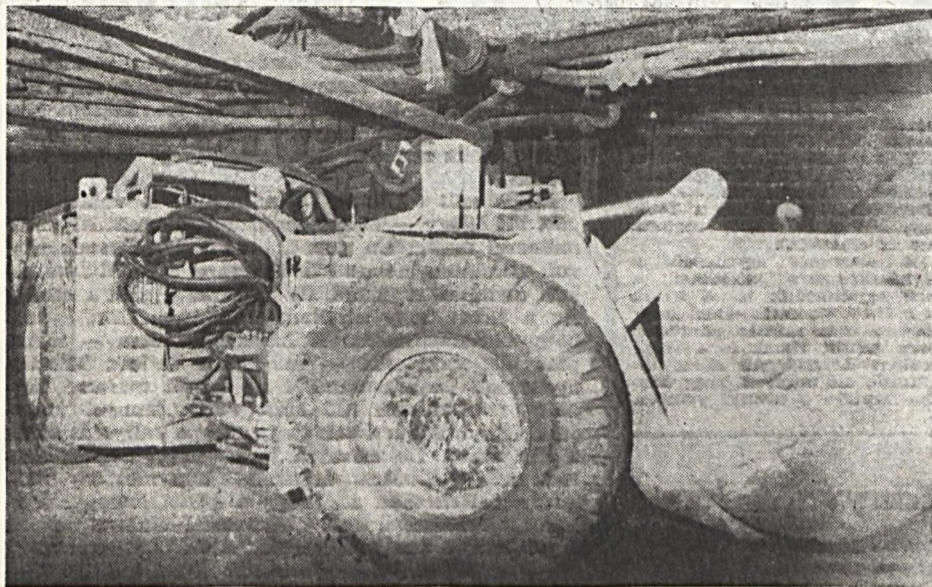
Akárcsak szombaton, vasárnap is zsúfolt várudvar közönsége hatalmas tapsviharral köszöntötte a kora délután a fesztiválkoncerten fellépő zenekarokat. Elsőként az ércbánya fúvószenekara „ült le” a közönség elé. Az első szám egy kötelező versenymű volt (Hidas Frigyes: Concertina). Majd következett egy szabadonválasztott zenekari mű (Csajkovszkij: Olasz capriccio). Kirobbanó tapsvihár köszöntötte a zenekart és Apáthy Árpád karnagyot a zenekart és Apáthy Árpád karnagyot a közkimagaslóan szép hangzású és nagy tudással előadott műsoráért. Amíg a zsűri tanácskozott a várakozási időben a siklósi ifjúsági, a palotabozsokli—mohácsi és az

abonyi úttörőzenekar szórakoztatta koncertműsorukkal a kitartó közönséget. Fél hat előtt kezdetét vette a zenekarak ünnepélyes bevonulása a várudvarra, amelyet a közönség ütemes tapsal fogadott.

Balázs Árpád, Erkel-díjas zeneszerző, a Magyar Népköztársaság Erdemes Művésze, a zsűri elnöke mondott rövid értékelést. Hatalmas tapsviharral köszöntötte a zsűri azon döntését, hogy az 1. díjat megosztva ítélte a Mecseki Ércbányászati Vállalat fúvószenekarának és a normvég Romerike Janitsiarorbadonválasztott zenekari művészeknek. A díjkiosztást követő gála hangversenyen zenekarunk Apáthy Árpád karnagy vezényletével méltán vívta ki a szakértő közkimagaslóan szép hangzású és nagy tudással előadott műsoráért. Amíg a zsűri tanácskozott a várakozási időben a siklósi ifjúsági, a palotabozsokli—mohácsi és az

K. M.

Deutz-motor a PN-1700-asokban

Munkában a PN-1700-as.

Csördör László felvétele

Az elmúlt év végén két darab PN-1700-as csehszlovák gyártmányú önjáró szállító-rakodógépet állítottak munkába a III. sz. bányában. Ezekhez a GHH-hoz hasonló gépekhez nagy reményeket fűztek a szakemberek, egyrészt azért, mert a műszaki paramétereik megfelelőek, másrészt, mert szocialista relációban beszerezhetők. Márpedig számolni kell azzal, hogy a géppark felújítására a jövőben csak ez az út járható.

Nos, a PN-1700-asokat az év első hónapjaiban alig-alig használták, pedig igencsak meg voltak szorítva. Megesett ugyanis, hogy csak egyetlen egy GHH volt üzemképes.

Májusban aztán kihozták a bányából az egyik csehszlovák gépet és a Szolgáltató üzem szakemberei Deutz-motort építettek bele.

— *Mi tette ezt szükségesé és mit mutatnak az első hetek tapasztalatai?*

— Ezek a csehszlovák önjáró rakodógépek igen erős, 100 kilowattos Zetor motorokkal készülnek — magyarázta Pethő Ernő megbízott igazgató, a III. sz. bányában üzem főmérnöke. — A bányászok azonban kezdetől fogva panaszkodtak, hogy a kipufogógázuk rendkívül bűdös, gyakran fejfájást okoz. A mérések ugyan azt bizonyították, hogy a szénmonoxid- és nitrogénoxid-tartalom ezeknél a motoroknál is a megengedett határ alatt marad, de igencsak megközelíti azt.

— Mivel a munkahelyek szellőztetését — több levegő bejuttatásával — már nemigen tudjuk javítani, úgy döntöttünk, hogy a Zetor motorokat Deutz-motorokra cseréljük. Igaz, ezek teljesítménye kisebb, mint az eredetieké, de a kipufogógáz, szénmonoxid és nitrogénoxid tartalma csupán 10 százaléka a megengedettnek.

— A motorcserét egyelőre csak az egyik gépen végeztük el, de amint mód nyílik rá, a másikba is Deutz-motort szerelünk. Igaz, a bányászok panaszkodnak, hogy az új kicsit lassúbb lett, mint a régi, de talán ez nem is nagy hátrány.

— A GHH-val összehasonlítva a méréseket nem végeztük, de a csehszlovák gép teljesítménye megfelelőnek mondható. Egy óra alatt húsz köbméter termelvényt szállított 120 méter távolságra.

— Az év elején súlyos

gondjaink voltak az önjáró technikával, azonban azóta sikerült a három legrégebbi GHH nagyjavítását elvégezni, jelenleg valamennyi üzemképes és bizakodva nézhetünk a jövőbe. Nemrégiben kaptunk egy — a Szolgáltató üzem által gyártott — szervizkocsit is, és bár kettő alkatrészhiány miatt jelenleg is üzemképtelen, e téren is javult a helyzet. Az ugyanis nagy luxus, hogy a biztosítóanyagok szállításához héttonnás rakodógépeket használunk, hisz lehetőség szerint kímélnünk kell őket.

— A két üzemképtelen szervizkocsi nyomtatékváltó-cserére vár. A gyártó bolgár cégtől már hónapokkal ezelőtt rendeltünk újakat, mindeddig azonban nem kaptunk választ. Azt hallottuk, leálltak a gyártásával, így lehet, hogy más megoldást kell keresnünk. Rendeltünk egy csehszlovák nyomtatékváltót is, amely úgy tűnik, megoldhatja ezt a gondunkat — mondja végzetül Pethő Ernő.

N. G.

A bizalmi testület megvitatta...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ugyanis a hűségjuttalom jelentős részét az adócsökkentés.

Az üzemek döntik el, hogy a kapott bérfejlesztésből mennyit fordítanak alaphétre július 1-től és, hogy mennyi lesz a mozgóbérek keretük. Ezért az anyagokat valamennyi üzemnél a bizalmi testületi ülés elé kell terjeszteni.

A hűségjuttalmi rendelet több új vonást tartalmaz és nagyobb lehetőséget ad a vállalati szabályok kialakítására. A módosítás lényege a következő:

A teljes munkaidőben foglalkoztatott nyugdíjasok is hűségjuttalmat kapnak, korábban erre nem volt lehetőség. Szabályozza a rendelkezés az egészségügyi szolgálat főállású dolgozó-

nak hűségjuttalomban való részesítését. Apróbb módosításokat is figyelembe vesz, például az év közben áthelyezéssel eltávozott dolgozóknak is biztosítani kell a hűségjuttalmat.

A betervezett anyag vitatott pontjai a következők voltak: Ismeretes, hogy több éve szorgalmazták dolgozóink az igazolatlan mulasztásokkal szembeni szigorúbb eljárást. A régi szabályozás megmaradt, de a vállalat lehetőséget kapott, hogy szigorúbb szankciókat is alkalmazzon. Ezt figyelembe véve a bizalmi testület úgy döntött, hogy egy igazolatlan mulasztás esetén a hűségjuttalom 50, két igazolatlan mulasztás esetén a hűségjuttalom 100 százalékát vonják meg a jövő hűségjuttalomból.

A másik vitatott pont volt a hűségjuttalomnál,

hogy 1988. január 1-jétől lehetőséget ad a rendelkezés a táppénz, gyermekápolási segély és a gyed beszámíthatóságára a hűségjuttalom vetítési alapjánál. A vállalatvezetés javaslatára a bizalmi testület úgy döntött, hogy ezen összegek 70 százalékát veszik figyelembe ez év január 1-jétől a hűségjuttalom elszámolásánál.

A kollektív szerződésbe bekerült az üzemként kapott bérfejlesztés mértéke, a gépjárművezetők besorolásánál a központi rendelkezésre történő módosítása, valamint a nem függetlenített szakszervezeti tisztségviselők munkaidő-kezdésének. A bizalmi testület ezután meghallgatta Gyulaj Sándor vszb-titkár beszámolóját a két testületi ülés között végzett munkáról, majd elfogadta a MÉV szakszervezeti szerveinek 1988 második félévi ülés-tervét.

V. T.

Kevés a lakatos és a villanyszerelő tanuló

A Szolgáltató üzem tanműhelyei elcsendesedtek, hisz — a diákok nagy öröme — megkezdődött a szünidő. Ilyentájt számvetés készül az üzemben, hogyan alakult az elmúlt tanév, a végzetek közül hányan helyezkednek el a vállalatnál. Az eredményekről kérdeztük Vida Attila személyzeti vezetőt.

— Az 1987-88-as tanévben 6 esztorgályos, 6 lakatos és 7 erősáramú berendezésszerelő harmadéves ipari tanulót neveltek. 13 fő kötött szerződést a vállalatnál, így rájuk elvileg számíthatnak az üzemek. A jövő évben végzősök valamivel határozottabbnak tűnnek, ők ugyanis mindannyian kötötték szerződést. Ezzel nemcsak a leendő munkahelyük biztosított, hanem bizonyos anyagi előnyökhöz is jutnak a többiekkel szemben. Milyen formában? Az iskolai tanulmányi ösztöndíjon felül, aminek összege a tanulmá-

nyai eredménytől függ, üzemünkől 300 és 1000 forint közötti társadalmi tanulmányi ösztöndíjban, valamint tanulmányi pótlékban részesülnek. Az összegek differenciálása szintén a tanulmányi eredmény arányában történik. Az idei legjobb tanuló, Szabó Edmond villanyszerelő havonta 2340 forint összeget kapott.

— Tanműhelyeink felszereltsége jó, a szakmai oktatók színvonalas munkát végeznek, ami megmutatkozik a fiúk vizsgaeredményeiben. Míg elméleti, főleg humán tárgyakból nem ritka a bukás, addig a szakmai tudásgyakorlat elsajátítása négyes-ötös szinten mozog.

— A lakatos és villanyszerelő műhelyek kapacitása sajnos nincs teljesen kihasználva. Minden tanévkezdet előtt kérjük a méves szülőket, akiknek gyermeke e három szakma valamelyikére iratkozik be, hogy a gyakorlati képzés helyének üzemünket kérik. H. J.

Egy napot Pécsért

Vállalatunk kisebb kollektívái, a szocialista- és munkabrigádok, valamint egyes dolgozók rendszeresen segítik társadalmi munkájukkal Pécs város intézményeit a különféle fejlesztési, fenntartási, felújítási munkákban.

Önzetlen munkájukkal hozzájárulnak a város fejlődéséhez, környezetünk szebbé, kulturáltabbá tételéhez. A szigorúbb gazdasági körülmények miatt az intézmények el is várják ezt a segítséget, sőt a továbbiakban is igénylik a támogatást.

Az intézményektől beérkezett igények és javaslatok alapján Pécs Megyei Város Tanácsa összeállította az 1988. évi társadalmi munkaprogramot.

A munkaprogramot tartalmazó füzet az előző évekhez hasonlóan tartalmazza a különféle intézmények, iskolák, közterületek stb. társadalmi munka igényét, a felelős szervek és személyek neveit és telefonszámát. Üzemeink a programismertetőt füzetet megkapják, így lehetőség van a

megfelelő társadalmi munkák kiválasztására.

A társadalmi munkát vállalóknak célszerű a kapcsolat felvétele után szocialista szerződést kötni, amelyben rögzítik a kötelezettségvállalást. A lakóterületi társadalmi munkát a tanácskozási központok szervezik és koordinálják.

A városi méretű társadalmi munka tervezését, szervezését, koordinálását, elszámolását és nyilvántartását a Pécs Megyei Város Tanácsa V. B. Terveosztálya végzi (7601 Pécs, Széchenyi tér 1. Telefon: 13-222/101).

A tanács 1988. évben is versenyt hirdet a társadalmi munkát végzők körében, s reméljük, hogy brigádjaink eredményes tevékenységéről — a kapott elismerés alapján — lapunkban is tájékoztatást adhatunk.

J. K.

A TEHÓ-ból megvalósítva...

(FOLYTATÁS)

A 17 emeletes környékének rendbehozása, illetve az épület síklósi márvánnyal való pótlása, valamint a hétemeletes épületek előtti parkban a közvilágítás megoldása most van folyamatban. Még a Pécsi Ipari Vásár előtt megtörtént a Páfrány utca kátyúzása, majd a Türr I. utca útfelújítása következett. A gyerekekről sem feledkeztünk meg. A tavalyi évben is megtörtént a padok, játékok felújítása, festése.

— *Es milyen tervek várnak megvalósításra?*

— A HNF újmecsekfaljai II. sz. bizottsága részéről tavaly pályázat készült Uránváros idős lakosságának részére, az öregek napközi otthonának megvalósítására, melyet ma idősebbek klubja elnevezéssel minősítünk. Az öregek száma jelenleg 60 százalékos, míg a segélyezették száma 1500 körül van. A funkcióváltásra a legmegfelelőbbek a Hajnóczy utcán „CS” épületek, ahol a lakások egységesen 30 négyzetméteresek. Ebben a 6-7 épületben — az ott lakók lakás-cseréjével — 260 családot lehet elhelyezni. A tetőtér kialakításával oldanánk meg az építési problémát.

A szomszédos óvodában — melyet kihasználatlanság miatt meg akarnak szüntetni — lenne kialakítani a napközi rendszer, az öregek foglalkoztatása és etkeztetése. Itt kapna helyet a jól felszerelt orvosi rendelő is. A szakemberek véleménye szerint mindez megvalósítható, durván 2 millió forintból. A pályázatot jónak és kivitelezhetőnek találták. Jelenleg a városi tanácsnál van elbírálás alatt. A közzétett bizottság ötlete alapján tervezés alatt áll a Mecsek Áruház bevásárló központja alakítása. Ez a 30 ezer lakosú városrészt már régen megérett arra, hogy legyen egy olyan áruház — mint a Konzum — ahol a vásárló mindent megkaphat egy helyen. A földszintre tervezik az ABC kialakítását, így sok kis üzlethelyiség felszabadulna a környéken.

Nógrádi Gábor

Menyasszonytánc

Ha a forródrót mindig forró maradna

A mikor azon a bizonyos korányári forró délutánon útnak indultunk, még egy „buta civilként”, egyszerű fogyasztójelöltként telepedtem be a Mecsekvidéki Vendéglátóipari Vállalat furgonjába, ám néhány órával később úgy szálltam ki belőle, mint a hüllőgyerek az iskolapadból. Bölcseink és butánok éreztem magam egyszerre.

A közbeeső időben ugyanis Siklóson és Harkányban jártunk, megbeszélve a III. sz. bányászati társadalmi kereskedelmi ellenőreivel és az ott a feladatunk, hogy néhány vendéglátóipari egységet vizsgáljunk, ellenőrizzünk.

Pontosabban próbavásárlást végzünk, mert a dolog hivatalos része főként annak a két ifjú hölgynek adott munkát, akik a Mecsekvidéki hivatásos ellenőreiként velünk tartottak.

Az 6 esetükben szakmai ártalomnak számít, hogy egy még csak csekély helyismerettel rendelkező pincér is már kilométerekre felismeri őket.

Igy aztán nem csoda, hogy messze le is maradtak, amikor a síklósi Sport vendéglő söntésénél italt rendeltünk. Kifizettük és bizonyos vértett is a szívem, amikor a frissen habzó Szalon sör alá a társadalmi kereskedelmi ellenőrök csoportvezetője tálcát kért és felmutatta igazolványát.

Fuccs tehát a szomjoltásnak, ellenben kezdetét veszi a mérleskélés.

Pillanatok alatt előkerült az üzletvezető is és elégedetten szemlélte, amint Pillaszanovicné, a Mecsekvidéki Vendéglátó Vállalat ellenőre semmi rendellenességet nem tapasztalt a kontrollméréseknél. Előkerült az étlap és az áralkuláció is. Az ellenőrök mindent rendben találtak és a vendéglő vezetője is — a szerződéses üzemeltető — igencsak szimpátiát ébreszt az emberben, amikor azt fejtegeti, hogy ő nem akar két hónap alatt meggazdagodni, hosszú távon szeretne jó forgalmat csinálni, ezért is tartja mérésükkel szemben az árakat, mint azt egyébként megtehetné.

A harkányi Hangulat presszóban is rendkívül előzékeny volt a kiszolgálás. En ezúttal egy száraz martini ittam volna jéggel, no meg egy nagy adag fagyit kanalazhattam volna el, ha kísérőim igazolványukat felmutatva nem kérték volna ismét egy tálcát, hogy aztán a kihozott finomságokat a raktárban mennyiségű és minőségű vizsgálatnak vessék alá.

Szabóné Garamvölgyi Éva, a Mecsekvidéki ellenőre a három fagyit egyikénél kétdekkás hiányt tapasztalt és az

egyik kis vodkát is — mint kiderült — szűken mérték. Minderről jegyzőkönyv is készült, az már csak az én balszerencsém, hogy a száraz martini nyugodtan meglíthatom volna, mert nem volt vele semmi gubanc.

A Napsugárban aztán már igazán élesen ment a dolog. Estebédre értünk be és enni is kellett. Hat óra lehetett és az amúgy „töküres” étterembe belépve kezdem rohadtul érezni magam. Mondjuk Angliában az teljesen természetes, hogy valaki elfogyaszt egy koral könnyű vacsorát ilyenkor. De nálunk?

Azonnal jött a pincér, kérdezte, kései ebéd, vagy koral vacsora lesz-e és derűsen méregetett bennünket. A csoportvezetőnek — aki azonnal kiszúrta, hogy kiszúrtak minket — azonnal elment az étvágya, nem beszélve arról, hogy a felesége otthon kakaspörkölttel várta, így aztán ő nem kért semmit.

En ugyan gondoltam, egy zónapörkölttel még akkor is meg tudok enni, ha az asszony lecsóval vár otthon.

Kihozták a zónapörköltet és le akartam venni a cvikke-remet, de nem volt rajtam. Azután azt hittem optikai csalódásról van szó, de hogy ne szaporítsam a szót, akkorára sikeredett, hogy meg sem tudtam enni.

Római kori gladiátorok kaphattak ilyen bőséges estebédet utolsó kívánság gyanánt. Mondanom sem kell, semmi okunk nem volt arra, hogy a zónaadagot kidekássuk, amit meghagytam az elég lett volna a mérleskéléshez.

Még egy helyre mentünk Harkányban, de ott már a pincér úgy fogadott, mintha régi ismerősök lennénk. Kedélyesen fejtegette, milyen régóta is van a szakmában és töredelmesen bevallotta, hogy az első pillanatban gyanúsak voltunk neki.

— Látod, lement a drót — mormolta oda a fogal között az egyik társadalmi kereskedelmi ellenőr.

Engem az egész egy menyasszonytáncra emlékeztetett, ahol az ara — nem éppen boldogan —, de avval is kénytelen egyet rogni, akivel semmi kedve, de meg kell tenni meghozza mosolyogva. A drótról meg annyit, az „forró” jó. És ha legalább langyos, a vendég már talán nem érezheti becsapva magát...

Hogy milyen is a világ, az ember mennyire kiszolgáltatott, a feleségem egy nagy lábcsóval várt otthon. En pedig nem merem bevallani a gladiátorpörköltet, mert úgy sem hitte volna el. Megtettem tehát buzgón fűdjögálva, ugyanis — „hál istennek” — forró volt.

